

SCHIFIȘTII

Apele albastre ale Herăstrăului cheamă tinerețea să le cunoască, să le învingă. Ele o răsplătesc cu putere, cu voință și cu încîntare. Printre prietenii credincioși ai frumuseții apelor albastre ale Herăstrăului sînt și membrii Clubului sportiv școlar. Iată-i pe cîțiva dintre ei pregătindu-se pentru larg.

Foto: ION MIHĂICĂ

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

SPORT

REVISTĂ ILUSTRATĂ BILUNARĂ EDITATĂ DE UNIUNEA DE CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT DIN R. P. ROMÎNĂ

Nr. 15 (110) AUGUST 1963 — Anul VI (XVI)

CIOCHINĂ

BALCANI – SCANDINAVIA. Ediţia a II-a

VICTORIOS ŞI LA HELSINKI

La cea de a doua ediţie a meciului de atletism Balcani — Scandinavia, organizată la Helsinki, sudicii au obţinut un număr de 3 victorii. Una dintre cele trei cununi a fost aşezată pe fruntea atletului romîn Şerban Ciochină, care în acest an nu a pierdut, de altfel, nici un concurs internaţional şi care, la Sofia, a adus ţării un nou record în proba sa preferată — triplusalt: 16,13 m.

Fotografia ni-l înfăţişează pe săritorul Ciochină în zborul celui de al doilea pas. Coordonarea, concentrarea, forţa şi eleganţa pe care le reliefează instantaneul constituie cartea lui de vizită, căreia viitorul — nu ne putem nici o clipă îndoi — îi va rezerva, în continuare, dreptul de a-şi impune valoarea internaţională în confruntarea cu cei mai buni triplusaltişti.

Desigur, în compania unor alţi săritori (de pildă, Fedoseev şi Kreer, învingătorii americanilor Horn şi Sharpe), Ciochină nu s-ar fi mulţumit cu 15,87 m, ci ar fi forţat, poate, un nou record naţional.

Foto: Lehtikuva Helsinki

U.R.S.S.: 189
S.U.A.: 147
BRUMEL: 2,28 m
nou record mondial!

Victoria în cea de a cincea ediţie a giganţilor a revenit din nou atletelor şi atleţilor sovietici, de astă dată însă la o diferenţă categorică. La bărbaţi, atleţii americani au cîştigat 12 probe, iar cei sovietici 10. La femei, atletele americane nu au cîştigat nici o probă. A doua concluzie sau constatare care s-ar mai putea desprinde ar fi aceea că, în ciuda dominării copleşitoare din partea echipelor sovietice, a comportării la înalt nivel a majorităţii atleţilor sovietici şi americani, nu a fost depăşită decît graniţa unui singur record mondial: la săritura în înălţime bărbaţi. Cu alte cuvinte, tot verticalei cosmice a lui Brumel i-a revenit onoarea de a modifica statisticile progreselor în atletism. În fotografie, Brumel stabilind noul record mondial.

Foto: TASS Moscova

SUCEVEANUL MIDVIGHI

Suceveanul Vasile Midvighi este tînărul din fotografie. L-am cunoscut la Cîmpulung Moldovenesc, în tabăra speranțelor. Era vîrful dominant. De altfel, în această regiune, de vei întreba pe oricine, bărbat sau femeie, tînăr sau bătrîn, cine este cel mai iute atlet, vei primi pe loc răspunsul: Midvighi. Sau Mighi, cum i se mai spune alergătorului cu fuleu de ogar.

Midvighi se trage dintr-o familie de colectiviști. S-a născut la 21 ianuarie 1945 în comuna dorohoiană Svoriștea. Primul start oficial l-a luat în urmă cu cinci ani, cînd intrase la Școala pedagogică din Suceava. Primul său selecționer fusese prof. Ana Ianovici. Timp de patru ani nu a lipsit niciodată de pe pista celor o sută sau două sute de metri. Din păcate, se prezenta fără antrenamente prealabile, „direct în concurs". Aceste împrejurări i-au încetinit — în ciuda vitezei sale — creșterea atletică. Dar nu și cea fizică: 1,83 m și 74 kg. Un gabarit ideal, de care a ținut seama prof. Mihai Sprînceană, în „custodia" căruia a intrat Mighi anul trecut. Au început antrenamentele metodice, iar recordurile personale (în același timp raionale și regionale) cădeau ca niște fructe pîrguite: 11,2... 11,1... 11,0... 10,9 pe 100 m și 23,5... ...23,1... 23,0 pe 200 m.

Pentru acest an, Midvighi și-a propus 10,8 și 22,2. Este în ultimul an al Școlii pedagogice și speră că aceste performanțe îl vor ajuta să găsească un culoar liber la starturile celor mai buni sprinteri. Îi urăm succes și-i promitem, de va reuși, un nou fotoreportaj.

POPAS PRINTRE FRĂSINENI

Sau mai precis, popas printre voinicii pădurilor, muncitorii forestieri din comuna Frasin, regiunea Suceava. În drum spre Frasin, ni se spunea că în această localitate, din cauza îndeletnicirii lor, oamenii sînt foarte puternici. Firește, nici prin minte nu ne-a trecut că vom întîlni acolo personaje de basm, adevărați „strîmbă-lemne". Scopul vizitei noastre era acela de a-i vedea la lucru pe acești voinici nu cu greutăți din lemn, ci cu unele din metal. Atletismul nostru are nevoie și de aruncători de greutate!

Iată-ne pe stadion. Lume multă. Unii exersau centrările din viteză și șuturile dintr-o bucată, alții jucau volei, alții săreau la lungime, alții... alții așteptau. Aceștia din urmă erau voinicii. Nu aveau un spate cît stejarul din Borzești, dar „aveau vînă". Unul cîte unul, după ce antrenorul Niculae Gurău le-a demonstrat tehnica aruncării (foto 1) au început să arunce bila. Primele aruncări respectau tehnica azvîrlirii pietrei (greutatea se ducea la vreo 18 metri!), următoarele (foto 2) pe aceea din regulament (greutatea se ducea la vreo 10 metri!). Ne-am zis, văzînd acestea: forță este! Ce mai așteptați, tovarăși antrenori, instructori și activiști sportivi suceveni? Cu toții, la treabă!

DE PRETUTINDENI

● Valeri Brumel a stabilit, cu prilejul celei de a cincea întîlniri U.R.S.S. – S.U.A., al șaselea record mondial consecutiv (1961 – 2,23 – 2,24 – 2,25; 1962 – 2,26 – 2,27; 1963 – 2,28 m).

● Pe lista primilor zece performeri europeni, pînă la 15 iulie, figurează și următorii atleți romîni: Vamoș (1.500 m – 3:42,9 – 8 – 9), Porumb (înălțime – 2,11 – 3), Ducu (înălțime – 2,09 – 8 – 10), Ciochină (triplusalt – 16,13 – 8 – 9).

● În Cehoslovacia au fost înregistrate următoarele noi recorduri: Tomasek 4,82 la prăjină, Kalecki 15,98 la triplusalt, Prikrizlova 6,47 la lungime și Nevcova 55,88 la disc.

● **TRIPLA CAMPIOANĂ OLIMPICĂ Wilma Rudolph, faimoasa „gazelă neagră", terminîndu-și studiile la universitatea din Tennese, a pozat ținînd într-o mînă diploma, în cealaltă pantofii cu cuie. S-ar părea, așadar, că aceste cuie se vor înfige și în pista olimpică de la Tokio.**

● **ORGANIZATORII JAPONEZI au început tratativele cu cehoslovacul Sibera, constructor de piste de atletism, cunoscut în toată lumea. După rețeta acestuia, pista de la Tokio va fi turnată, probabil, dintr-un amestec de cauciuc și asfalt.**

● **ÎNTRECERILE OLIMPICE LA ATLETISM vor începe în ziua de 14 octombrie la orele 10, cu proba de 100 m plat bărbați (serii) și vor lua sfîrșit în ziua de 17 octombrie, cînd vor fi înmînate medaliile la 4x100 femei, 4x400 bărbați, marathon, 1.500, 4x100 bărbați și înălțime bărbați.**

● **RECORDMANA FRANȚEI la săritura în înălțime este Genèvieve Laureau. Presa din această țară a asemănat-o cu recordmana mondială Iolanda Balaș. Bineînțeles, asemănarea nu se referă la performanță: Laureau — 1,69 m, iar Balaș — 1,91 (adică o diferență de 22 cm... adică nu asemănare, ci deosebire), ci la aceeași diferență între statură și săritură: 8 cm (Laureau — 1,61, Balaș — 1,83). Comparația este interesantă, dar numai atît!**

● **CEA MAI ÎNCEATĂ AMELIORARE DE RECORD a avut loc la cea mai rapidă probă, și anume, la 100 yarzi. În 1906, Kelly a parcurs distanța în 9,6 sec., iar anul acesta Robert Hayes (20 de ani, 1,84 m, 82 kg) în 9,1 sec. Deci, o îmbunătățire de 5 zecimi în 57 de ani. Cu acest prilej, Hayes a stabilit și recordul mediei orare: 36,174 km. Raportînd performanța lui Hayes pe 100 yarzi (91,44 m) la 100 m, unde Armin Hary și Harry Jerome au 10,0 sec. (adică 36 km medie orară), s-ar putea afirma că ar fi fost vorba de un nou record mondial și al sutei: 9,95 sec.**

● **VIITOAREA ÎNTÎLNIRE S.U.A.-U.R.S.S. va fi organizată în 1964, la Los Angeles.**

● **FOSTUL RECORDMAN MONDIAL la săritura cu prăjina, Sternberg (5,08 m), a declarat în cadrul unei convorbiri de presă că, în ciuda performanței sale, el, din punct de vedere al cunoștințelor tehnice, se găsește mult sub Warmerdam (recordmanul mondial la prăjina din bambus: 4,77 m). Miracolul îl constituie prăjina din fibră de sticlă.**

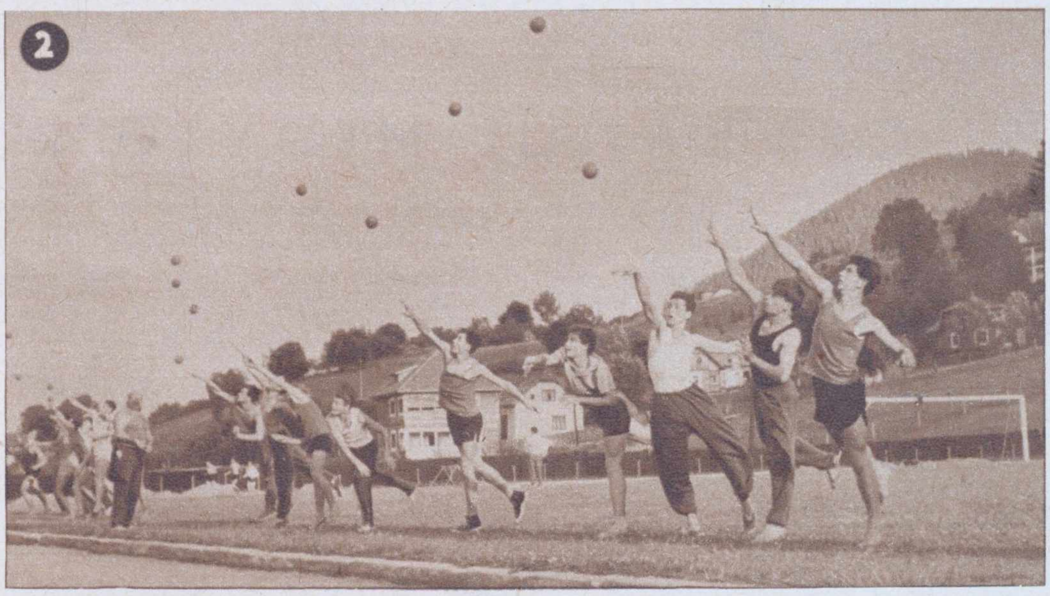
● **MARCHIZUL DE EXETER, președintele F.I.A.A., întrebat de gazetari în legătură cu eventualele proiecte ale federației internaționale de atletism, privind controversele iscate de apariția prăjinii din fibră de sticlă, a răspuns că nu este exclus ca, în scurt timp, să fie adoptate unele măsuri potrivit cărora să existe două probe distincte, cu recorduri distincte: prăjina din metal și prăjina din sticlă.**

● **LA NEW-YORK s-a răspîndit vestea că prăjina din fibră de sticlă și-a trăit traiul. Se vorbește despre un nou tip de prăjină, confecționată din metal ultraușor, care va permite trecerea cu succes peste ștacheta înălțată chiar și la mai mult de 6 metri. Acest metal ar fi asemănător cu acela din care sînt construite avioanele supersonice.**

TABĂRA SPERANȚELOR

Prin grija federației de specialitate și cu concursul consiliului regional UCFS Suceava, luna trecută a fost organizată, în neîntrecutul pitoresc al orașului Cîmpulung Moldovenesc, o tabără de depistare a celor mai înzestrați elevi și eleve, în special pentru probele de aruncări. Selecția inițială pentru această tabără — măsură pentru care F.R.A. i se cuvin toate laudele — a început încă din iarnă și a vizat șase regiuni: Maramureș (un băiat și două fete), Cluj (6 și 7), Bacău (5 și 9), Brașov (10 și 4), Suceava (12 și 9), oraș București (3 și 5). Criteriul principal de selecție l-au constituit dezvoltarea fizică și sănătatea organismului. Firește, în rîndurile celor peste 70 de selecționați figurau și numeroși sportivi cu performanțe școlare bune: Maria Maco — 10,70 m la greutate și 30,00 m la disc (Maramureș), Mircea Olteanu — 6,25 m la greutate (Cluj), Alice Melinte — 10,35 m la greutate și Dan Pintilie — 45,08 m la disc (Bacău), Oliver Tocaci — 42,55 m la suliță, Ion Bustan — 48,90 m la suliță, Viorel Rotaru — 1,80 m la înălțime, Adrian Ivanițchi — 36,7 la 300 m, Ioan Hugăl — 9,4 la 80 m, și Pompei Nica — 42,53 m la suliță (Brașov), Ștefania Pînzaru — 10,63 m la greutate și Elena Fodor — 1: 26,8 la 500 m (Suceava) și Dominic Menis — 38 m la disc și 12 m la greutate (București).

De pregătirea acestor atleți și atlete s-a ocupat un colectiv de antrenori, printre care Niculae Gurău (în același timp — responsabilul taberei), Cristache Barta, Ion Gînscă și Marin Salahub.

Durata taberei a fost de aproape trei săptămîni. În tot acest timp au avut loc antrenamente zilnice, iar periodic concursuri care au scos în evidență — prin performanțele obținute — calitatea lucrului metodic și perspectivele unora dintre atleți (de menționat faptul că unii dintre cei selecționați dispuneau doar de calități fizice, atîta tot).

De asemenea, bilanțul pozitiv al taberei a reliefat necesitatea organizării în fiecare an a cel puțin unei astfel de tabere de depistare.

Cu ocazia vizitării acestei tabere de la Cîmpulung Moldovenesc, am făcut și alte constatări:

● Performanțele înalte îi atrag nespus pe tineri, îi înaripează. Dorința victoriilor este pregnantă. Atletismul cucerește inimile elevilor și elevelor, ca istoria, chimia, geografia, matematicile, fizica și literatura beletristică. Fiecare tînăr, care, poate, nu a ținut în viața lui o daltă în mînă, visează să fie propriul său Caragea.

● Cum îți așterni așa vei... alerga! Dintr-o deficiență organizatorică, aproape zece zile atleții au fost nevoiți să-și micșoreze numărul orelor de antrenament efectiv, pentru a participa la lucrările de amenajare a pistei, a sectoarelor de sărituri și de aruncări (foto 1). Recomandăm reeditarea organizării de tabere pentru tinerele speranțe, dar nu și sitele de cernut zgura și nisipul, roabele și tăvălugul de la Cîmpulung Moldovenesc.

● Fărîmițarea programului de antrenament efectiv are repercusiuni asupra stării disciplinare, în materie de punctualitate. Uneori, între sosirea primului și a ultimului se scurgea timpul necesar pentru o performanță foarte slabă la 10.000 m.

● Antrenorii nu au avut... secrete față de elevii lor. I-am apreciat pozitiv pe toți antrenorii (foto 2 — Niculae Gurău și „ghiulelele" sale; foto 3 — Cristache Barta în postură de discobol). Optimismul a fost sfătuitorul cel mai de preț în tabără (foto 4).

Text și foto: HORIA CRISTEA

ANA ȘI VICTOR

Acum două săptămîni, clujeanca Ana Beșuan și ucureșteanul Victor Raica s-au revăzut pe aceeași rbită de zgură a avîntului, la finalele de atletism. -au revăzut și la capătul avîntului, pe podiumul elor mai iuți juniori ai țării, încununați campioni.

Iată-i pe amîndoi în fotografie. Sînt optimiști. u învins la sută, iar după-amiază îi așteaptă fiala la 200 m. Ana a urcat din nou pe treapta lauri-or. Victor, însă, n-a mai atins ultimul pisc. Dar -are-a face. Nu-i rămîne decît să-și gospodărească ai bine motorul și...

... și un 11,0 (chiar dacă a fost consemnat pe iploma locului întîi) poate ajunge 10,9, iar un 2,7 să scadă cu două zecimi (Osoianu a ieșit camion cu 22,6 sec.). Apoi, după rezultatele obținute, alculul acesta simplu se poate face în continuare, entru a trăi satisfacția scurtării din ce în ce a cursei icută de acul cronometrului.

Și Ana și Victor ne-au spus că scurtarea acestei irse este mai ușor de obținut dacă nu intervine plicseala în pregătire. Pofta de lucru îți creează o emaipomenită poftă de victorii. Le simți tot mai roape, parcă acum-acum o să-ți iasă în întîmpiare, cu amîndouă brațele larg deschise. Acest simimînt îți dă aripi și bucurie!

... Aripi și bucurie? Cineva ne-a tăiat aripile! - ne amintim de nemulțumirea aruncătorilor de ocan, cărora le-a fost amînată întrecerea republiană cu 24 de ore din lipsă de... ruletă! Organizaori, băgați de seamă, să nu se mai repete!

(h. c.)

VIITOR DECATLONIST?

Pe stadionul Republicii din Capitală, alături de iniorii I s-au întrecut (firește, separat) și juniorii II. a aruncarea discului, în timpul probei, ne-am uitat foaia de concurs și ne-au reținut atenția cifrele roape de 50 ale lui Silviu Hodoș. Erau cele mai une. Ne închipuiam că acest junior II trebuie să ibă un fizic de senior. Cînd l-am văzut, l-am și fografiat. Secretul succeselor sale: calitatea superioară detentei. Are 16 ani. Peste cîțiva ani detenta îl va iuta probabil să ajungă unul dintre bunii noștri catloniști. Pînă atunci, să așteptăm, fără să ne ierdem răbdarea. Hodoș este nu numai înzestrat, ir și perseverent.

Fotografiile: V. BAGEAC

CONCURSUL DE FOTOGRAFII SPORTIVE ORGANIZAT DE ZIARUL „SPORTUL POPULAR"

Pentru a oglindi dezvoltarea mișcării noastre de cultură fizică în anii regimului democrat-popular, viața clocotitoare a stadioanelor, aspectele multilaterale din viața sportivilor noștri, succesele lor, rod al grijii și îndrumării permanente a partidului, ca și pentru stimularea artei fotografice cu tematică sportivă, ZIARUL „SPORTUL POPULAR" ORGANIZEAZĂ UN CONCURS DE FOTOGRAFII CU TEMĂ SPORTIVĂ, pentru Expoziția ce se va deschide cu prilejul celei de a XVIII-a ediții a Jocurilor Olimpice de la Tokio.

Concursul (deschis tuturor fotografilor amatori și profesioniști, care pot participa, individual sau în colectiv, cu un număr nelimitat de lucrări care să reprezinte aspecte ale activității sportive de iarnă și de vară) se închide la data de 15 noiembrie 1963.

CONDIȚII DE PARTICIPARE

Fotografiile trimise trebuie să aibă dimensiunile 18 × 24 cm, neadmițîndu-se lucrări mai mici sau mai mari. De asemenea, ele nu vor fi montate sau înrămate.

Categoriile de concurs sînt:

a. FOTOGRAFII ALB-NEGRU
b. FOTOGRAFII COLOR

Fiecare fotografie va purta pe verso numele și adresa autorului, titlul lucrării, marca aparatului, diafragma, viteza de expunere și filmul cu care a fost realizată lucrarea.

Cele mai bune lucrări vor fi expuse în cadrul „EXPOZIȚIEI DE ARTĂ FOTOGRAFICĂ SPORTIVĂ" și trimise la expoziția de fotografii sportive ce se va organiza în anul 1964 la Tokio cu prilejul Jocurilor Olimpice. Parte din lucrări vor fi publicate în ziarul „Sportul popular" și în revista „Sport".

PREMII

Pentru cele mai valoroase fotografii redacția acordă și următoarele premii:

FOTOGRAFII ALB-NEGRU

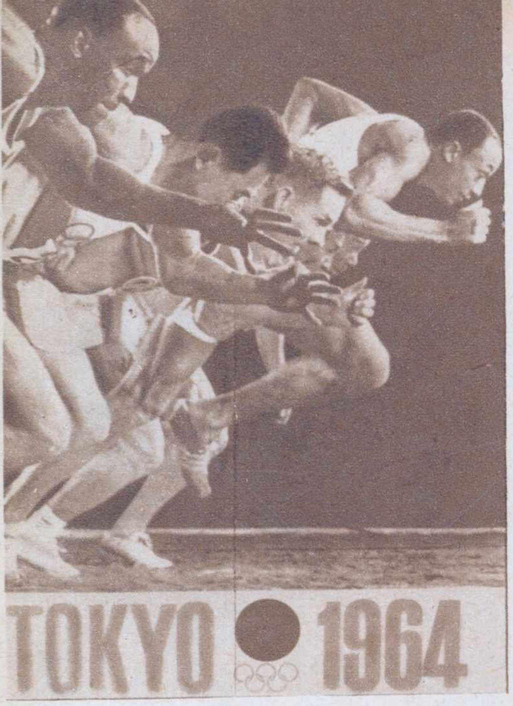
1 premiu întîi în valoare de 1.500 lei
2 premii doi în valoare de cîte 1.000 lei
3 premii trei a cîte 500 lei

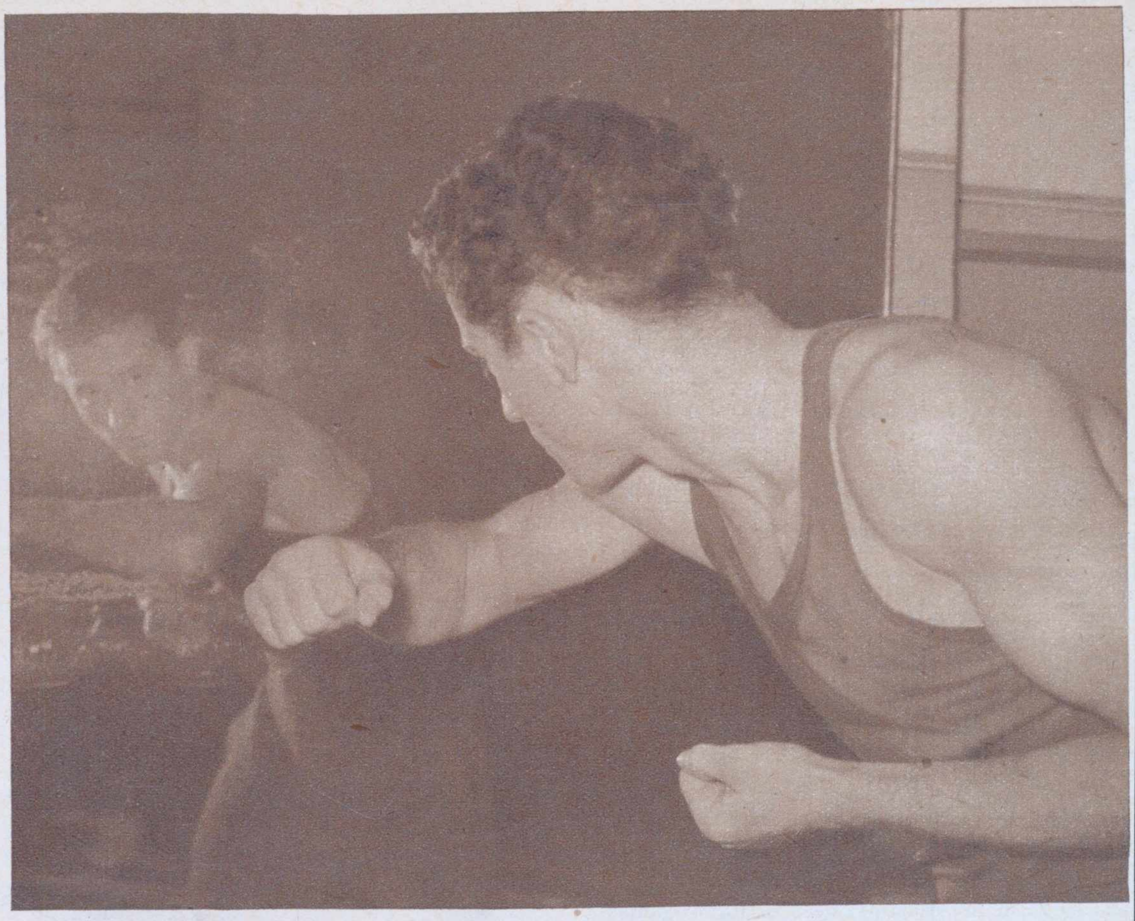
FOTOGRAFII COLOR

1 premiu întîi în valoare de 1.800 lei
1 premiu doi în valoare de 1.200 lei
1 premiu trei în valoare de 800 lei

În afara acestor premii vor fi acordate mențiuni în materiale și echipament sportiv, material fotografic etc.

Lucrările vor fi trimise pe adresa: ziarul „SPORTUL POPULAR", strada Vasile Conta nr. 16, cu indicația „PENTRU CONCURSUL DE FOTOGRAFII", pînă la data de 15 noiembrie a.c.

BULETIN OLIMPIC – 1963 (XIV)

CONSTANTIN CIUCĂ

Anul trecut, unul din cele zece titluri de campioni ai țării la box a fost cîștigat de un băiat cu privirea blîndă, calm și amabil, mai degrabă timid și retras decît îndrăzneț: *Constantin Ciucă*. Dacă stai să-l privești, te întrebi ce l-a determinat să urce treptele ringului. Construcția fizică și aptitudinile sale i-ar fi permis să țîșnească ca o nălucă din blocstarturile unei piste de atletism, să transforme paralelele în puncte de sprijin foarte sigure sau chiar să facă cu ușurință slalomuri printre apărătorii unei echipe de fotbal. L-a atras însă, sportul cu mănuși. De ce? Ca orice mare pasiune este greu de explicat. Sau foarte simplu: îi place boxul mai mult decît ori care alt sport.

Ciucă are 22 de ani neîmpliniți. Întrebîndu-l cum a început boxul ne așteptam să povestească despre primitive dispute... pugilistice cu copiii din satul natal, Vînători-Cușmir din regiunea Oltenia. Dar nu a fost așa. (Cineva spunea că Ciucă este un băiat cu care nu te poți certa). Cunoștința cu boxul a făcut-o mult mai tîrziu, în timp ce era elev la școala profesională din Reșița pe care a absolvit-o în 1958. Primul antrenor: Petre Pop, fostul campion al țării la categoria grea. Acesta i-a spus lui Ciucă pentru prima dată că boxul este un sport pe cît de frumos pe atît de greu. „Un sport care se... răzbună pe cei care nu-l iau în serios". Elevul a înțeles repede aceasta. Și-a dat seama că în ring ai nevoie de reflexul scrimerului, de calmul, precizia și atenția trăgătorului, de rezistența maratonistului, de forța halterofilului. Pentru a face o sumă din toate acestea era nevoie de muncă. De foarte multă muncă. Și Ciucă a muncit cu seriozitate dăruindu-și aproape tot timpul liber pătrunderii tainelor sportului preferat. Rezultatele n-au întîrziat. În 1961 a fost introdus în lotul de tineret al țării. Participînd în același an la cea de a doua ediție a Cupei orașelor balcanice, a reușit să cîștige titlul la categoria muscă, învingînd boxeri cu o serioasă experiență a ringului: Sadettin (Turcia) și Panaiotov (Bulgaria). 1962 i-a adus centura de campion al R.P.R. Anul acesta la Campionatele Europene de la Moscova a ajuns pînă în semifinale, fiind „învins" de Victor Bîstrov (U.R.S.S.), care a și cîștigat dealtfel titlul de campion european. Este necesar să explicăm ghilimelele care încadrează cuvîntul învins. De fapt, Ciucă nu pierduse întîlnirea cu Bîstrov. Ca și Mircea Dobrescu, învingătorul moral al multor mari competiții internaționale, Ciucă a trebuit să facă cunoștință cu subiectivitatea arbitrilor judecători. Au recunoscut-o specialiștii prezenți, a recunoscut-o presa. Întîmplarea nu a constituit însă un motiv de descurajare. Ciucă este acum și mai hotărît. Se va pregăti mai bine. Jocurile Olimpice de la Tokio bat la ușă. Cînd își amintește de această mare întrecere îl trece un fior și se gîndește de îndată la gloria sportivă a lui Nicolae Linca. Undeva, într-un colțișor al inimii, ascunde dorința de a aduce patriei o medalie olimpică de aur. Din modestie n-a mărturisit-o încă nimănui, dar de lucrul acesta și-au dat seama antrenorii. Ciucă se pregătește cu o seriozitate deosebită. Nu neglijează nici un amănunt care ar putea contribui la ridicarea măiestriei sportive. Renunță de dragul sportului la multe din plăcerile care ar putea dăuna formei sale sportive.

Participarea la Jocurile Olimpice, cum s-ar spune planul maximal pe care și l-a stabilit Ciucă, va fi posibilă numai după realizarea unui plan minimal în care sînt incluse întîlnirile finale din cadrul campionatului republican din anul acesta (deci păstrarea titlului de campion) și cîștigarea întîlnirilor internaționale (de verificare) care vor avea loc înainte de „Jocuri".

Iată așadar că drumul spre Tokio nu este neted ci presărat cu destule obstacole dificile. Fiul colectiviștilor din Vînători-Cușmir are însă multiple posibilități să le învingă. La baza tuturor stau pasiunea cu care s-a dăruit sportului cu mănuși, curajul, dîrzenia și voința. Sînt calități care pot face din Ciucă un adevărat sportiv de performanță, dacă ele vor fi îmbinate în continuare cu cunoștințele tehnice.

Ciucă este un sportiv tehnic, care practică un box în continuă mișcare. Se deplasează derutant, posedă o bogată gamă de mișcări înșelătoare care îl ajută atît în acțiunile de atac cît și în cele de apărare. Este un bun executant al directei de stînga cu ajutorul căreia punctează eficace, pregătindu-și atacurile decisive. De asemenea este foarte abil în plasarea croșeelor de stînga cu ajutorul cărora își dezechilibrează partenerul pornit la atac. În compania unui adversar de valoarea sa sau mai bun forțează victoria cu orice risc, luptînd întotdeauna pînă la ultimele resurse.

În vederea unor cît mai bune evoluții în întîlnirile viitoare Ciucă trebuie să lichideze însă unele slăbiciuni care mai persistă în boxul său. Cea mai evidentă este imprudența. De foarte multe ori, în toiul luptei, cînd se „încinge", el se aruncă în gol sau chiar în lovitura de contră a adversarului. De asemenea, trebuie să lucreze în vederea îmbunătățirii vitezei de execuție și a preciziei în lovituri.

Pentru a încheia acest „Buletin olimpic", redăm mai jos două păreri despre Constantin Ciucă, unul dintre componenții de bază ai lotului nostru olimpic de box:

Marin Niculae, secretarul Federației Romîne de Box — *„Curajul, voința și dîrzenia, dublate de un bogat bagaj de cunoștințe tehnice, fac din Ciucă un pretendent de seamă la o medalie olimpică. Sînt convins că „musca" noastră va face o impresie frumoasă la întrecerea celor mai buni boxeri amatori din lume"*.

Ion Chiriac, antrenorul lotului olimpic: *„Ciucă nu este numai un boxer tehnic. Vă pot spune cu siguranță că pentru categoria lui posedă o deosebită forță în lovituri. Apreciez că o lovitură în plin este dată de Ciucă cu forța medie a unei „pene". Fără a fi un factor decisiv în desfășurarea unei partide, acest fapt poate avea o influență considerabilă. Văd în Ciucă un exemplu de corectitudine atît în viața sportivă cît și în cea particulară. Consider că el are foarte multe șanse să cucerească o medalie olimpică la Tokio, de ce nu, chiar și pe aceea de aur..."*

PETRE HENT

INSTRUCTORUL VOLUNTAR

Pe cît de harnic pe atît de indiscret, obiec-:ivul aparatului de fotografiat s-a postat în 'aţa ferestrei larg deschise, imortalizînd un noment din gimnastica de dimineaţă executa-ă în familia Petrescu (foto 1).

Nicoleta (mijloc) a absolvit clasa a IV-a, este premiantă (... recidivistă!), pionieră, preşedinte de detaşament şi îi plac voleiul, enisul şi şahul. Sora ei, Sonia, a absolvit :lasa a II-a. În ceea ce priveşte sportul, încă ıu s-a decis, oscilează între volei şi şah, însă preferă (după cum ne-a mărturisit), popicele (deh, pasiune de familie). Iulian, tatăl, are nai multe calităţi. Primo: tehnician în con-trucţii, fruntaş în muncă, la Direcţia regio-ıală a navigaţiei civile Giurgiu (foto 2 — la ocul de muncă); secundo: preşedintele asocia-iei sportive Cetatea Giurgiu; terţio: instructor voluntar pentru pauza de gimnastică la între-prinderea mai sus amintită (foto 3) şi instructor voluntar al secţiei de popice la asociaţia al cărei preşedinte a fost numit încă din anul 1961. (Mulţi înainte!). Ce reprezintă secţia le popice pentru asociaţia sportivă Cetatea? Nimic mai mult decît că ambele echipe, de băieţi şi de fete, au adus respectivei asociaţii itlurile de campioane republicane. Le urăm... la mai mare!

Din prima ilustraţie lipseşte mama, Ana. Lipseşte, nu pentru că i-ar displace sportul. Dimpotrivă. Este jucătoare de bază în echipa le popice a asociaţiei şi totodată o veritabilă recordmană (457 p.d.). A trebuit însă, disde-dimineaţă, să plece „în deplasare" pentru unele cumpărături. Probleme de... bucătărie. Am întîlnit-o totuşi şi pe Ana Petrescu, după-amiază. Şi chiar în două rînduri. Mai întîi am surprins-o plivind buruieni printre răsadurile de roşii din mica, dar bogata şi frumos întreţinuta grădină de zarzavat din faţa casei. Aceasta, în timp ce soţul ei înfigea aracii puternic în pămînt, pentru a putea susţine rodul bogat de roşii (foto 4). Şi am mai văzut-o apoi, o oră mai tîrziu, de astă dată în postură de sportivă, la arena de popice — una dintre cele mai moderne din ţară — de pe lîngă baza sportivă a asociaţiei. (Foto 5 — vedere parţială). Era alături de celelalte echipiere şi bineînţeles de soţul ei Iulian, instructorul voluntar (foto 6). Discuţia la care am fost de faţă era legată de deplasarea echipei la faza de zonă a campionatului repu-blican. Şedinţă de lucru în aer liber.

Zi de iulie, zi mare, de vară. Pe Iulian Petrescu I (aşa mi s-a recomandat, pentru a nu fi confundat cu un alt Iulian Petrescu din Giurgiu) aveam să-l mai întîlnim. În centrul oraşului există un panou mare, cu un frumos fotomontaj, redînd aspecte din viaţa ascociaţiei sportive Cetatea. Aici l-am reîntîlnit pe preşedintele asociaţiei, pentru a nu ştiu cita oară în acea zi. Împrospăta ilus-traţiile de pe panou.

Îmi notasem un noian de date şi impresii în legătură cu acest instructor voluntar. Am mai deschis o dată blocnotesul şi am adăugat ca o concluzie: Iulian Petrescu I: un conştiincios om al muncii, un gospodar desăvîrşit, un tată fericit, un instructor voluntar fruntaş.

Fotoreportaj de G. ŞTEFĂNESCU

PORTRET

NUNWEILLER III

„PLEIADA“ fraților Nunweiller are un conducător unanim acceptat în persoana lui Ion, cunoscut în presa sportivă sub numele de Nunweiller III.

De progresul tehnic și de maturizarea stoperului dinamovist se leagă în mare măsură succesele din ultima vreme ale echipei, concretizate prin cucerirea titlului de campioană republicană timp de doi ani la rînd.

Dacă stăm să ne gîndim bine, Nunweiller III este pentru Dinamo București ceea ce Apolzan a fost pentru C.C.A. Și cu toate că Nelu nu are finețea și rafinamentul predecesorului său în echipa națională, el rămîne un pilon de prim rang, care se caracterizează prin sobrietate, putere de luptă și, mai ales, simplitate în rezolvarea situațiilor de joc. Multe dintre victoriile obținute de echipa Dinamo în ultimele două campionate se datorează fermității apărării sale, în care rolul lui Nunweiller III a fost predominant.

...Ion Nunweiller s-a născut în Moldova, la Piatra Neamț, la 9 ianuarie 1936, dar a lovit prima minge cu piciorul în Obor. (Familia Nunweiller s-a mutat în București cînd al treilea membru al „pleiadei“ avea 4 ani). Oborul i-a deschis porțile stadionului său, astfel încît în anul 1952 Nunweiller III a făcut trecerea de la pitici la juniori. Beneficiind de îndrumările unor antrenori talentați și cu o bogată experiență ca Steinbach, Colea Vîlcov și Taciuc, Nunweiller III a progresat constant, cu acumulări precise, perfect corespunzătoare temperamentului său echilibrat.

În anul 1955, la 19 ani, el promovează în echipa de tineret, iar un an mai tîrziu joacă un tur la seniorii lui Dinamo Obor. În 1956, în retur, devine jucător de categoria A, la Dinamo București.

Nunweiller III se afirmă curînd ca un mijlocaș laborios. Începînd din anul 1957 el însoțește echipa națională ca rezervă și asistă la meciurile susținute de echipa noastră la Bruxelles, la Moscova, la Berlin, la Sofia. Susține că acest înalt „curs de perfecționare“ reprezintă o perioadă hotărîtoare pentru formarea lui ca jucător. „Și pot spune — încheie Nunweiller — că de la Bone, Călinoiu, sau Petschovski am învățat poate mai mult decît de la Coppens, Netto sau Kolev“.

Nunweiller III a debutat în echipa națională în toamna anului 1958, în meciul cu Ungaria (1—2) cînd echipa noastră a făcut un joc remarcabil. De atunci, mijlocașul devenit stoper a îmbrăcat de 20 de ori tricoul echipei naționale A. În anul 1959 Ion Nunweiller a primit titlul de maestru al sportului.

Trecerea lui Nunweiller III de pe postul de mijlocaș pe cel de stoper a fost mult comentată la vremea sa și dacă evoluția lui Nunweiller în nou post a confirmat valoarea jucătorului, asigurîn echipei naționale stoperul de care avea nevoie mulți au fost de părere că Nunweiller III este prototipul jucătorului de legătură din mijlocul terenului, capabil să centreze liniile de forță ale echipei

Se pare că într-un viitor foarte apropiat vom f martorii revenirii lui Nunweiller III în mijlocu terenului. Antrenorul Traian Ionescu preconizeaz această schimbare, dar nu pentru a pune capă disputei sterile stoper-mijlocaș, ci pentru a reda jucătorului său baza de rezistență pe care — dup cum afirmă antrenorul — postul de stoper i-a redus-o.

Indiferent de faptul că poartă pe spate un „3 sau un „6“, Nunweiller rămîne un fotbalist de valoare, a cărui seriozitate exercită o influență pozitivă asupra echipei. Nu de mult, Radu Nunweille (VI), care a început să „amețească“ de pe urm micilor sale succese de fotbalist talentat, a fos sancționat cu asprime de șeful „pleiadei“. Io Nunweiller este conștient de marile dificultăți al drumului fotbaliștilor și își dă seama că cei ma buni tovarăși ai campionilor balonului rotund sîn munca, disciplina și modestia.

I. Ch

MOMENTE DIN ISTORIA CAMPIONATULUI MONDIAL DE FOTBAL (III) (după „Miroir du Foot-ball“)

DRUMUL SPRE RIO

După ediția de la Paris, Cupa mondială a făcut în timp un salt de 12 ani. Războiul pusese la grea încercare lumea întreagă și rănile pricinuite de război au întîrziat reluarea competiției. Între timp s-a luat hotărîrea de a se considera oficial Cupa Jules Rimet drept campionat mondial și de a se încredința organizarea ei Braziliei. Un fapt nou și important: Anglia ieșea din „splendida ei izolare“, anunțîndu-și participarea.

MARACANA URLĂ... ȘI PLÎNGE

Ca și în 1930, la Montevideo, la ediția sud-americană din 1950 s-au angajat 13 echipe. Brazilienii au lucrat timp de doi ani la definitivarea unui stadion gigantic — Maracana — care a primit 200.000 de spectatori fanatizați în ultimul meci al turneului, Brazilia-Uruguay.

Pentru a da competiției un caracter de campionat, au fost create serii eliminatorii. De data aceasta nu mai era posibilă eliminarea... prin k.o.

Este inutil să mai precizăm că Brazilia era marea favorită a ediției a IV-a. Și cu toate acestea brazilienii au fost învinși.

Trebuie spus din capul locului că alcătuirea grupelor a fost evident disproporționată. Astfel, în grupa întîi, Brazilia, pentru a se califica, a trebuit să întîlnească Mexicul (4—0), Elveția (2—2) și Iugoslavia (2—0), în timp ce Uruguay n-a avut ca adversar în zona sa decît pe Bolivia, pe care a pulverizat-o (8—0).

În același timp, Spania a trebuit să lupte contra echipelor Chile (2—0), Angliei (1—0) și S.U.A. (3—1). Echipa S.U.A., antrenată de un scoțian, n-a avut decît o dorință: să bată Anglia. Și ea a reușit această performanță, care a zdrobit orgoliul britanic.

În grupa a III-a, Suedia a învins Italia, cu fotbaliști care peste doi ani s-au regăsit în echipele italiene.

Așadar, în turneul final al ediției de la Rio de Janeiro s-au calificat Brazilia, Uruguay, Spania și Suedia.

Prin simplul joc al competiției, această grupă reprezenta o adevărată finală.

Brazilia și-a întărit poziția de favorită prin scoruri categorice. La 9 iulie ea a zdrobit Suedia, pe Maracana, cu 7—1. Pe același stadion, la 13 iulie, Spania a avut aceeași soartă (6—1).

Formidabila echipă a Braziliei, cu Zizinho, Jair, Bauer, Barbosa, Ademir, părea invincibilă. Și aceasta cu atît mai mult cu cît adversarul său imediat, Uruguay, a obținut la început un penibil meci nul cu Spania — pentru că Brazilia și-a rezervat monopolul jocurilor pe Maracana. Dar, la Sao Paulo se remarcase în mod deosebit un uruguaian: Juan Schiaffino. Uruguay a obținut, în sfîrșit, un mic succes cu Suedia (3—2), înainte de a întîlni Brazilia. Acesta a fost ultimul meci al competiției. Totodată însă acest meci era și adevărata finală a Cupei. Brazilia avea 4 puncte, Uruguayul 3. Suedia și Spania nu mai erau în cursă.

Un simplu meci nul ar fi dat victoria Braziliei. Și totuși, în cele din urmă, a cîștigat Uruguayul.

Brazilia a dominat categoric pînă la pauză, fără să marcheze. După pauză, chiar la început, extremul său dreapta Friaca a deschis, în sfîrșit, scorul. Un muget formidabil cuprinse Maracana. Uruguaienii, fără să se descurajeze, au continuat lucrul lor în tempo.

Brazilienii au comis greșeala, care nu corespunde în nici un caz temperamentului lor, jucînd în apărare, pentru a menține avantajul de un gol. De pe urma acestui fapt, Schiaffino a egalat în minutul 65. Maracana amintea, prin liniștea sa, un oraș mort.

În minutul 79, Ghiggia a înscris, preluînd conducerea pentru Uruguay. Totul era sfîrșit. Zizinho a părăsit terenul plîngînd. Mulțimea s-a retras mută, cuprinsă de disperare. Un popor era în doliu.

Pe plan financiar, Brazilia a bătut toate recordurile de pînă atunci.

Cupa mondială devenise un stejar ale cărui rădăcini erau înfipte în patru continente.

A PATRA EDIȚIE A CAMPIONATULUI MONDIAL

1950—Rio de Janeiro

URUGUAY—BRAZILIA 2—1 (0—0)

Uruguay: Maspoli-Gonzales M., Tejera-Cambetta, Varela (căpitan), Andrade-Ghiggia, Perez, Miguez, Schiaffino, Moran.

Brazilia: Barbosa-Augusto (căpitan), Juvenal-Bauer, Danilo, Bigode-Friaca, Zizinho, Ademir, Jair, Chico.

Au înscris: Friaca pentru Brazilia — Schiaffino și Ghiggia pentru Uruguay.

MĂREȚIA ȘI DECEPȚIA ECHIPEI MAGHIARE

Pentru campionatul mondial din anul 1954, car a ales ca teatru de desfășurare Elveția, s-au înscri peste 40 de participanți.

Era perioada în care echipa Ungariei, cea mai valo roasă echipă a tuturor timpurilor, se afla în vîrfu piramidei. Ea susținuse 50 de meciuri fără a suferit vreo înfrîngere. Această performanță făr precedent o plasa ca favorit indiscutabil în Elveți Brazilia și Uruguay erau considerate principal săi rivali. Și totuși, în cele din urmă, victoria ave să-i revină echipei R.F. Germane.

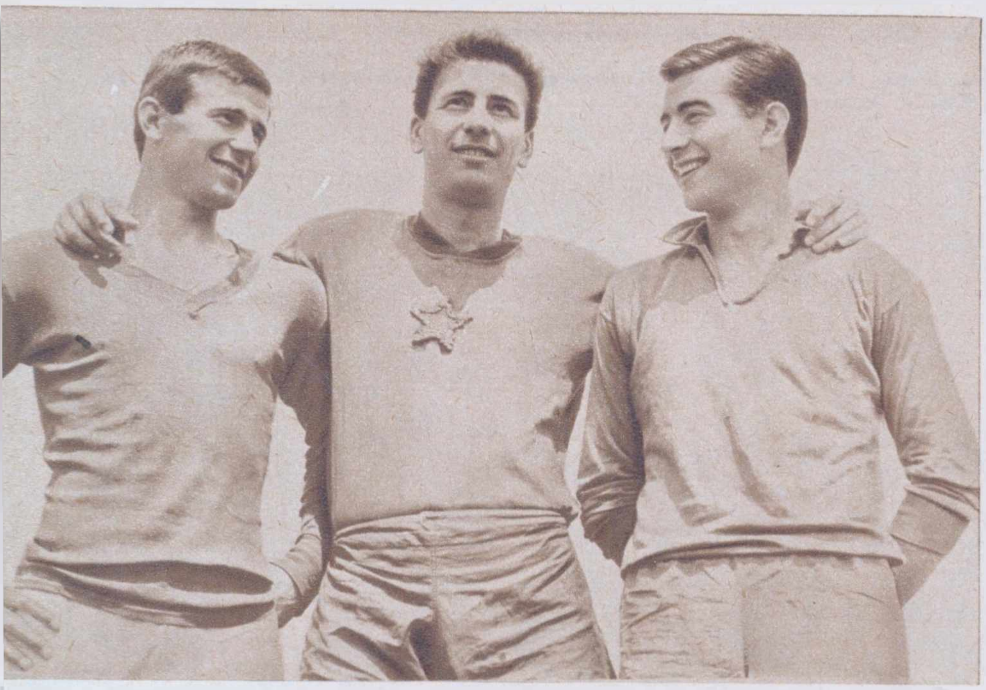
Fără îndoială că, judecînd ansamblul meciurilor Ungaria a manifestat o adevărată suprematie și și-a fi putut concretiza superioritatea dacă s-ar fi adopta în continuare sistemul turneelor. Dar F.I.F.A. reluat formula eliminării directe începînd cu sferturi de finală. De pe urma acestei clauze a ieșit avantajat echipa R.F. Germane, care a învins Ungaria, după c fusese ridiculizată de echipa maghiară în eliminatori cu 8—3. Dar marile bătălii nu începuseră încă.

(CONTINUARE ÎN NUMĂRUL VIITOR

PIOLA, vestitul centru înaintaș al „Squadrei azzurra“ a fost principalul realizator al italienilor în finala campionatului mondial din 1938 (4-2 cu Ungaria), cînd a înscris două din cele 4 goluri. Peste doi ani, în 1940 la Roma, în cursul jocului Italia—Romînia (2-1), Piola îl va admira timp de 90 de minute pe portarul nostru Mircea David, supranumit „il dio“-zeul.

Iată-l pe Piola, văzut de caricaturistul nostru NEAGU RĂDULESCU, la București.

VOINEA sau PAVLOVICI?

Voinea sau Pavlovici? Iată o întrebare pe ıre şi-au pus-o foarte mulţi suporteri ai echipei teaua spre sfîrşitul campionatului recent în-ıeiat. Şi părerile au fost împărţite, pentru că, ră îndoială, amîndoi „telegarii" lui Constantin nt fotbalişti de talent. Voinea s-a impus în ırneul U.E.F.A., iar apoi a crescut vizibil între onstantin şi Raksi. Pavlovici a înflorit tot în .E.F.A. şi a avut un debut spectaculos în jocul u R.D.G.

Voinea sau Pavlovici? Deocamdată, sufragiul ecialiştilor, al spectatorilor şi al lui Constantin înclină spre Voinea. Pentru că Voinea manifestă un plus evident asupra lui Pavlovici. E mai serios, mai ponderat şi mai calm. Din aceste calităţi rezultă o mai bună încadrare a tînărului fotbalist în sistemul de joc al echipei.

Dar întrecerea nu e nici pe departe încheiată. Şi va reîncepe cu şi mai multă ardoare în momentul în care Pavlovici se va autocontrola pe teren, disciplinîndu-se.

Iar această autodisciplinare sportivă este posibilă numai printr-o disciplinare constantă a vieţii sale de toate zilele.

GARRINCHA

Absent din echipa Braziliei care a făcut turneul de tristă memorie pe continent, Garrincha a apărut nu de mult la Paris, pe Parc des Princes, în formaţia echipei sale Botafogo (în fotografie). Prezenţa şi evoluţia faimosului extrem brazilian (după recenta demonstraţie a lui Pele) n-a putut stîrni însă nici un reflux în convingerea că jocul colectiv este de neînlocuit. De altfel, chiar în cazul „fenomenului" Garrincha există un exemplu devenit clasic. În finala de la Santiago, irezistibilul Garrincha n-a mai strălucit, pentru simplul motiv că Novak, Masopust şi Popluhar, ajutîndu-se reciproc, au demonstrat superioritatea acţiunii colective asupra acţiunii individuale.

DOUIS — SUCCESORUL LUI KOPA

A. S. Monaco a izbutit marele „dublou": mpionatul şi cupa. Succesul echipei de pe coasta ură se datorează în bună măsură tandemului ıeo-Douis, care a asigurat o neobişnuită circuţie în atac.

Yvon Douis a fost onorat recent cu premiul scar, care se oferă celui mai bun jucător francez anului. Unul dintre cele mai bune jocuri ale i Douis din ultima vreme a fost cel împotriva ngliei, la Paris (5—2). Dacă aprecierile elogioase e ziariştilor francezi pot fi puse pe seama entuasmului „serii victorioase" de la Parc des Prins, declaraţiile „neutrilor" sînt edificatoare. Gusv Sebeş, prezent la joc, a arătat următoarele: *.m fost impresionat în cel mai înalt grad de Yvon ouis, care mi-a amintit mult de Hidegkuti, prin ırviziune, calm, inteligenţă şi facilitate tehnică*". r ziaristul englez Sam Leitch, impresionat şi de jocul interului stînga al echipei Franţei, . comparat cu Suarez.

Într-adevăr, două comparaţii extrem de măguliıre pentru Yvon Douis care, însă, preferă să cerească dreptul de a fi consacrat succesor al i Kopa.

Recent, Douis a primit o nouă confirmare a varii sale fiind transferat la Juventus, unde va juca ături de Sivori.

MANAGERUL ECHIPEI ANGLIEI

Englezii i-au reproşat deseori fostului manager Winterbottom faptul că nu a fost un mare jucător. Acest reproş nu-i mai poate fi adus noului manager Alf Ramsey, care a jucat de 22 de ori în naţionala Angliei, fiind de mai multe ori căpitanul echipei.

Cariera de jucător profesionist a lui Alf Ramsey se întinde pe o perioadă de 13 ani (1943—1955). În august 1955 Ramsey a acceptat postul de manager al echipei din Ipswich. Acesta a fost un act de curaj, pentru că Ipswich Town era atunci o echipă din liga a III-a, fără valoare, fără bani şi fără vreun sprijin. Dar Alf Ramsey a reuşit un adevărat tur de forţă: în 1962, modesta echipă de pînă atunci a izbutit să cîştige titlul de campioană a Angliei.

Scopul lui Ramsey este de a forma o echipă engleză de prim rang pentru viitorul campionat mondial, iar declaraţiile fostului internaţional denotă o certă maturitate: „Într-o echipă de club eşti dator să obţii un rezultat maxim cu jucătorii de care dispui. Cu totul alta este situaţia cînd e vorba de o echipă naţională, cînd dispui de mulţi jucători de clasă... Cu alte cuvinte, nu sînt destul de dogmatic ca să afirm că maniera mea de lucru cu Ipswich-ul e bună şi pentru echipa Angliei". *Numirea lui Ramsey ca manager naţional a fost primită cu unanimă aprobare în Anglia. Rămîne de văzut dacă Ramsey va izbuti să clatine pilonii conservatorismului britanic.*

RECORDMANII SELECŢIONĂRILOR

• ZEBEC (IUGOSLAVIA)

Deşi joacă în R.F.G., la Alemania, începînd din anul 1961, Zebec continuă să fie în fruntea selecţiilor iugoslave, cu 65 de meciuri.

Născut la Zagreb, în anul 1929, Zebec a debutat la 12 ani, la Gradjanski. Unul dintre primii lui antrenori a fost maghiarul Bukovi, care l-a remarcat şi promovat. După plecarea lui Bukovi, Zebec a ezitat între fotbal şi atletism (11,2 pe sută şi 1,75 la înălţime — ca junior) dar a optat pentru fotbal, jucînd succesiv la Lokomotiva, la Borac şi, în sfîrşit, la Partizan. Şi-a făcut debutul de internaţional în 1951, contra Norvegiei (6—3), marcînd două goluri. În 1952 a fost unul dintre cei mai buni jucători ai turneului, olimpic de la Helsinki. Ziariştii l-au considerat cel mai bun extrem stînga al turneului. În anul următor a fost selecţionat în echipa Continentului în atacul: Boniperti, Kubala, Nordhal, Vukas, Zebec. Cele mai bune jocuri le-a făcut în campionatul mondial din Elveţia, cînd a marcat un gol contra Braziliei (1—1) şi contra Franţei (1—0), ceea ce a permis echipei iugoslave să se califice în turneul final.

Zebec a jucat extrem stînga, mijlocaş stînga şi stoper. Dar posturile în care a strălucit au fost cel de extrem stînga şi cel de stoper — la sfîrşitul carierei. Vestit stîngaci, Branko Zebec a avut întotdeauna dificultăţi pe partea dreaptă, dar marea lui experienţă a făcut ca acest defect să fie aproape invizibil.

RECORDMANII IUGOSLAVI

1. Zebec (Partizan)	65
2. Bobek (Partizan)	63
3. Beara (Haiduk)	60
4. Mitic (Steaua roşie)	59
5. Vukas (Haiduk)	59
6. Ceaikovski (Partizan)	55
7. Boşkov (Voivodina)	52
8. Durkovici (Steaua Roşie)	40
9. Soskici (Partizan)	37
10. Milutinovici (Partizan)	33

LOTUL ECHIPEI CAMPIOANE. În picioare: Datcu, Popa, Ştefan, Ivan, Nunweiller III, Nunweiller IV, Constantinescu, David, Uţu. Rîndul de jos: Halagian, Sellmessy, Pîrcălab, Varga, Ene II, Frăţilă, Ţîrcovnicu, Ungureanu.

Foto: V. BAGEAC

DINAMO-BUCUREŞTI CAMPIOANĂ

• DE VORBĂ CU ANTRENORUL TRAIAN IONESCU

Foarte puţin volubil — aş spune chiar ermetic — în timpul desfăşurării campionatului, antrenorul Traian Ionescu a devenit brusc un interlocutor ideal pentru reporteri. Motivul e lesne de înţeles: echipa sa a cîştigat pentru a doua oară consecutiv titlul de campioană şi se va alinia la startul campionatului european al echipelor de club. Dar înainte de a-i ura succes în noua tentativă de afirmare europeană a echipei noastre campioane, daţi-mi voie să-l întreb:

— **Cum a fost?**

— Greu de tot. Steaua, Ştiinţa Cluj, Ştiinţa Timişoara, Rapidul (în prima parte) şi chiar Petrolul (excelent plasat, teoretic, la reluarea campionatului) au fost adversari redutabili, deşi spre sfîrşit au pierdut rînd pe rînd contactul cu plutonul fruntaş... În afară de asta, faptul că echipa noastră a fost onorată cu o prezenţă masivă în lotul republican a accentuat, fireşte, solicitările, munca pe două fronturi supunîndu-i pe jucători la un efort special.

— **Eşti mulţumit de evoluţia echipei?**

— Da. Cele două obiective au fost atinse. Titlul de campioană a fost cucerit, iar aportul dinamoviştilor în echipa naţională a fost substanţial.

— **Faţă de anul trecut...**

— Lotul nostru a fost mai slab anul acesta. Lipsa lui Eftimie şi a lui Vasile Alexandru a fost resimţită dintr-un anumit punct de vedere, dar echipa, în general, a cîştigat în ceea ce priveşte disciplina, fapt pe care îl consider esenţial. Datorită plusului de disciplină, randamentul tuturor celorlalţi jucători a fost superior.

— **Care e barometrul tehnicii?**

— În general progres la toţi jucătorii, şi mai ales la cei tineri, cuprinşi în totalitate în munca de perfecţionare tehnică.

— **Tactic?**

— Intri într-o zonă mai puţin accesibilă. Cred însă că tactica sau, mai exact, tacticile, ne-au ajutat mult, mai ales în lunga serie de rezultate bune de la începutul returului şi pînă aproape de sfîrşit, cînd oboseala reală şi relaxarea de pe urma titlului virtual cucerit a determinat o oprire (fără îndoială nedorită) a motoarelor.

— **Aş vrea să comentăm, cu catalogul deschis, evoluţia fiecărui jucător în parte. Se poate?**

— De ce nu?

— **Datcu...**

— Cel mai bun portar de fotbal din istoria clubului Dinamo. Îmi permit să spun asta pentru că principala calitate a lui Datcu este modestia.

— **Popa?**

— Excelent fiziceşte. Un adevărat atlet — gimnast. Vizibilă maturizare tactică, mai ales după jocul cu Spania, care i-a dat aripi. De dorit: eliminarea pripelilor...

— **Nunweiller III?**

— Jucător complet. Om de bază. I-aş reproşa, poate, o încredere exagerată în posibilităţile proprii, care atrage uneori o oarecare superficialitate în joc. Intenţionez să-l readuc, uneori, în mijlocul terenului, pentru a-i întări din nou baza de rezistenţă.

— **Ivan?**

— Un toreador deseori superficial în joc. Concluziile le va trage el însuşi.

— **Ştefan?**

— Un **perpetuum mobile** care nu pune întotdeauna mintea la contribuţie. Caută să rezolve cele mai multe situaţii de joc în forţă, ceea ce nu e recomandabil la un jucător de legătură, supus mult uzajului.

— **Nunweiller IV?**

— Muncitor, curajos, aş spune chiar — abnegaţie. Uneori se complică. Trebuie să tindă spre simplificări.

— **Pîrcălab?**

— Dacă ar finaliza, ar putea fi un jucăto[r] de talie mondială. Intenţionez să-i aplic ş[i] alte numere pe spate, pentru a-i mări şi lu[...] baza de rezistenţă, urmărind totodată — pri[n] aceste schimbări — completarea bagajului teh[...]nic, ca urmare a situaţiilor noi în care se v[a] afla.

— **Varga?**

— Tehnician complet, dar care păcătuieşt[e] prin aceleaşi lipsuri la finalizare. Mult pre[a] îndrăgostit de minge, uită să joace „dintr-[o] bucată", rupînd astfel, în multe cazuri, con[...]ţinutul fazelor.

— **Ene II?**

— Regres. Constat o oarecare uzură nervoasă. Ene II joacă de nouă ani (de la 17) cu o continuitate de invidiat, dar repercusiunile sînt evidente. Vom vedea...

— **Ţîrcovnicu?**

— Capacitate de efort pe postul de al treilea half, bun tactician. Ar avea nevoie de un dispozitiv pentru frînarea nervilor.

— **Frăţilă?**

— Foarte bine tehnic şi tactic. Insuficien[t] fizic. Trebuie să creştem şi să ne dezvoltăm.

— **Unguroiu?**

— O soluţie de provizorat.

— **Ştii proverbul. Provizoratul durează.**

— Nu veşnic...

— **Proiecte?**

— Un joc mai bun, prin ameliorarea general[ă] a ansamblului.

— **Şi în primul rînd ridicarea părţii stîngi l[a] nivelul aripei Pîrcălab-Varga.**

— Asta în primul rînd, dar mai sînt mult[e] altele, despre care vom vorbi după cucerire[a] celui de al treilea titlu consecutiv...

REP[...]

CUPA — PETROLULUI

Acum două luni, nici cel mai înflăcărat suporter al Petrolului n-ar fi putut pronostica victoria echipei sale preferate în finala Cupei R.P.R.

Petrolul traversa o perioadă de criză, după turneul pe care l-a efectuat în cursul iernii. Declinul echipei petroliste s-a accentuat la începutul părţii a doua a returului, făcînd ca Petrolul să ajungă în zona de retrogradare, după ce la reluarea campionatului avea însemnate şanse teoretice la titlu.

Şi iată că, atunci cînd nimeni nu se mai aştepta, Petrolul s-a regăsit în Cupă. 2—0 cu Dinamo, 2—0 cu Steaua şi, în sfîrşit, 6—1 cu Siderurgistul au făcut ca trofeul celei de-a doua competiţii republicane să ajungă pentru prima oară la Ploieşti.

Petrolul a redevenit, spre sfîrşitul acestui sezon, ceea ce este, adică o echipă matură şi echilibrată. Finala, în ciuda replicii slabe a Siderurgistului, a scos la iveală aceste calităţi.

Pentru forţa de recuperare de care a dat dovadă, Petrolul merită felicitări.

... Deci, Petrolul va juca în Cupa Cupelor. Dar petroliştii au obligaţii pe care deocamdată le-au onorat insuficient. Cupa Campionilor şi Cupa oraşelor tîrguri au demonstrat o lipsă de insistenţă a echipei din Ploieşti în momentele decisive. Iată de ce, salutînd victoria Petrolului în Cupa R.P.R., ne permitem să-i atragem atenţia că turul de onoare efectuat pe stadionul 23 August reprezintă un nou start internaţional care obligă în mod deosebit.

ÎN FOTOGRAFII:

① CÎŞTIGĂTORII CUPEI. În picioare, de la stînga la dreapta: Fronea, Ionescu, Pal, Ivan, Marin Marcel, D. Nicolae, Florea, Sfetcu, antrenorul Ilie Oană. Jos: Badea, D. Munteanu, Pahonţu, Dridea I, A. Munteanu, Moldoveanu.

② Dridea a marcat o frumoasă revenire în finala Cupei.

③ Dumitru (sau Anton ?!) Munteanu a ieşit din nou din cleştele gălăţean.

Foto: V. BAGEAC

DE NEUITAT...

ÎNCĂ DE DEPARTE, plaja Năvodarilor pare a rivaliza cu cele mai căutate covoare de nisip fin ale litoralului în plin sezon. Furnicarul e însă mult mai vioi, iar sportul, prieten nedespărțit al celor în creștere, este omniprezent. Tabăra de pionieri și școlari clocotește, și atributele estivale ale țărmului mării sînt mai de actualitate ca oricînd. În fiecare serie, cîte 2.000 de tinere vlăstare își călesc trupul și își creează premizele unor bune rezultate școlare în viitor: în această tabără, munca culturală este îmbinată mai bine ca oricînd cu cea sportivă.

Cîteva microinterviuri cu o parte dintre profesori și instructori ne-au furnizat date interesante. Deși, deobicei, limbajul cifrelor sau stilul „proces verbal" sînt aride, în cazul nostru, văzute în fapt, realizările expuse au în ele o poezie înălțătoare, capătă caracterul unei ode închinate creșterii tinerei generații.

Desigur, plaja și activitatea de plajă apar primele ca pondere. E numai o aparență... Competițiile găzduite de bazele sportive — 6 terenuri de handbal, 6 de volei, 2 de fotbal, 1 de baschet, groapa de sărituri atletice — alternează fericit cu reprezentațiile din teatrul de vară și cu concursurile „Cine știe cîștigă" pe teme culturale (ultimul a fost intitulat „Dobrogea de ieri, Dobrogea de azi"), concursurile de orientare turistică cu cele gen ghicitoare pe teme muzicale, iar înviorarea pe plajă, la ora 7 dimineața, face casă bună cu pregătirea unor cîntece create chiar în tabără.

Desigur, interesul pentru sport, apanaj al vîrstei, se cuvine încurajat. Spartachiada taberei, întîlnirile sportive cu cei de la Tabăra Dig și buletinul sportiv din fiecare seară (prof. Mircea Vodă îl concurează serios pe crainicul reporter al radiodifuziunii...) se bucură de o deosebită atenție. Merite în acest sens au în mod special prof. Sanda Bogdan (coordonatoare), Viorel Avram, Mircea Vodă și Alexandru Cruticeanu (coordonator al activității pe plajă), care, cu sprijinul directorilor Gh. Beffa și Nic. Pochescu, au reușit să reamenajeze și să îmbunătățească bazele susamintite. Ajutorul utemiștilor s-a dovedit prețios: băieții sînt cei care formează „lanțul" delimitator în mare, iar fetele au arătat un deosebit talent pedagogic la jocurile cu cei mici.

Ca în fiecare an, mii și mii de copii și școlari petrec la Năvodari zile de neuitat...

ÎN FOTOGRAFII:

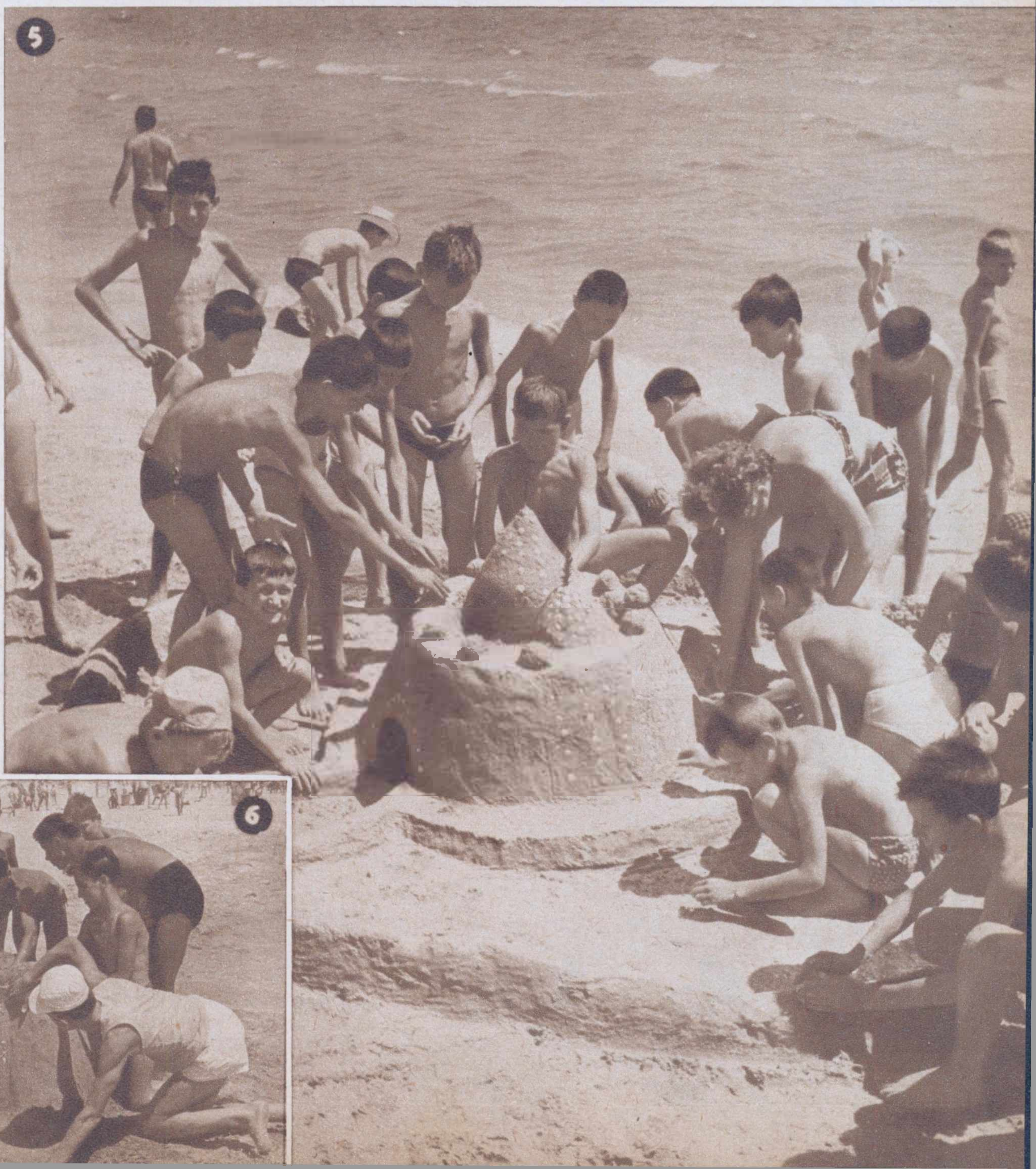
① Mișcări din gimnastica de bază, în plin soare, la doi pași de valuri, în fiecare dimineață: garanție a sănătății.

② — ③ Trompeții dau semnalul de intrare în apă și, cu adevărat..., ca la comandă, începe „asaltul" lanțului.

④ Joaca cu mingea determină uneori situații similare cu „tușa" la rugbi.

⑤ — ⑥ Concursul „arhitectural" ad-hoc a stîrnit un deosebit entuziasm. Pe colective reprezentative de regiuni, talentele ies la iveală. Și poate că aceștia sînt germenii viitoarei pasiuni pentru construcții.

Fotoreportaj de
G. RUSSU-ȘIRIANU
și
P. ROMOȘAN

DE LA CORESPONDENȚII NOȘTRI

SINAIA: SCHI ÎN PLINĂ VARĂ

Concursurile de schi se bucură de mult succes și în plină vară. Așa, de pildă, sute de oameni din cei aflați la odihnă în stațiunile din masivul Bucegi, urcă ușorul drum spre firul Văii Albe, gustînd, pe lîngă plăcerea unui drum încîntător, și senzațiile pe care li le dau schiorii, temerarii zăpezii, în șerpuirile spectaculoase desenate pe ghețarul străjuit de ambele părți de pereți de stîncă. Și... răsună Valea Albă de aplauzele cu care turiștii îi răsplătesc pe membrii lotului olimpic de schi, care nu-și întrerup pregătirile nici în concediul lor de odihnă.

ÎN FOTOGRAFII: 1. *Joacă pe zăpadă. Execută componenții lotului nostru olimpic.* 2. *Valea Albă... cîștigă întrecerea cu căldura toridă.*

Text și foto: prof. **ION MATEI**

TÎRGOVIȘTE:

Umor... antic

Primul trece linia de sosire

Desen de **CONSTANTIN SCURTU**

POȘTA REDACȚIEI

CONSTANTIN SCURTU — Tîrgoviște. **Ne-ați trimis patru caricaturi și ne cereți părerea. Răspunsul îl aveți chiar în această pagină. Într-adevăr, cel mai dificil lucru pentru un caricaturist este găsirea poantei. O poantă reușită are darul să atenueze chiar și stîngăciile în desen. Un desen reușit nu poate însă nici o dată să suplinească lipsa poantei. Nu rămîne, așadar, decît să trageți singur concluzia.**

GHEORGHE RAEȚCHI — București. **Informațiile pe care ni le cereți în legătură cu o serie de fotbaliști, rugbiști, handbaliști, atleți și poloiști presupun alcătuirea unui adevărat istoric al clubului Steaua. Deocamdată, nu ne este la îndemînă să vă satisfacem dorința. Vă recomandăm, totuși, să urmăriți cu regularitate presa sportivă și veți afla pe parcurs, adică în timp, tot ceea ce vă interesează.**

COSTEL VLAD — Timișoara. **Ne solicitați cîteva adrese complete pentru a ține legătura cu o parte dintre corespondenții noștri. Ați uitat însă să menționați... adresa dumneavoastră! În privința transmiterii cronicilor, oricine dorește (cînd nu are posibilitatea să fie prezent în tribună) poate să asculte la radio comentariul unui meci. Dar acest lucru nu este posibil întotdeauna, întrucît radiodifuziunea romînă are obligații și față de abonații (oricît de puțini ar fi aceștia) care nu sînt atît de mult atrași de fotbal.**

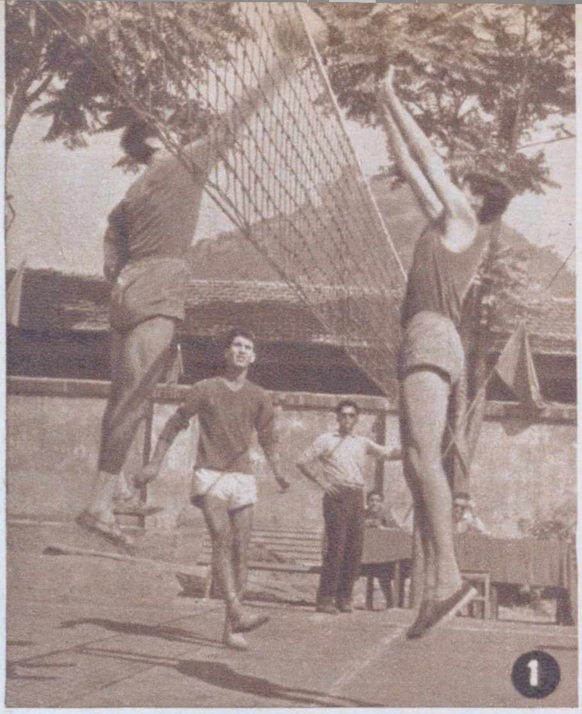
SOLOMON ELIADE — Bîrlad. **Am primit fotoreportajul dumneavoastră, intitulat „Pasiune fotbalistică". Este interesant și stimulativ. Într-unul din numerele viitoare îi vom asigura spațiul corespunzător.**

CORNELIU NECULA — Făurei. **Datele cerute despre unii jucători ai echipei de fotbal Steaua vi le vom pune la dispoziție cu prilejul unui reportaj special. Ați cîștigat pariul: nu Alexandrescu a rupt plasa în meciul cu Luton Town, ci Onisie! — Conform regulamentului, dacă portarul lovește intenționat un adversar în suprafața de pedeapsă, chiar dacă mingea se află undeva pe la mijlocul terenului, arbitrul dictează lovitură de la 11 metri. După dumneavoastră, cea mai eficace linie de atac a naționalei noastre A ar fi următoarea: Pîrcălab, Constantin, F. Voinea, Pavlovici, Creiniceanu. Nu e rea, în primul rînd, însă, contează părerea selecționerilor!**

ILIE GHIȘA — Oradea. **Vom publica fotoreportajul dumneavoastră despre campionatul regional de fotbal în numărul viitor.**

PAUL RADVANY — Cluj. **Deși în acest număr am acordat corespondenților noștri o pagină în plus, totuși lipsa de spațiu încă există. Din această cauză, pentru a nu vă amina, fotoreportajul dumneavoastră despre primul concurs de dirt-track de la Cluj va apărea în numărul din această lună al revistei „SPORT ȘI TEHNICĂ".**

TEOFIL CHELBA — Rădăuți. **Am reținut careul dumneavoastră, intitulat „Sport". La întrebările pe care ni le-ați pus vă vom răspunde în numărul următor.**

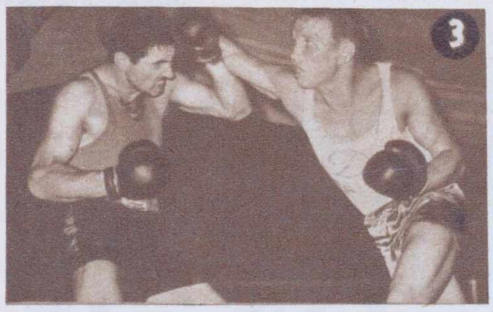
Între 4 şi 7 iulie, la Deva a avut loc un eveniment ortiv deosebit de important. Pentru prima oară s-a ganizat aici finala campionatelor republicane şcolare volei. Sute de spectatori au urmărit desfăşurarea rtidelor care au prilejuit dispute dîrze şi spectaloase.

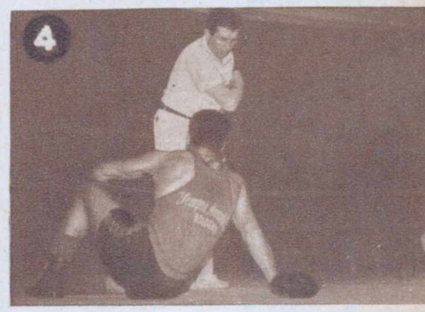
ÎN FOTOGRAFII: ① Fază din meciul Centrul şcolar August Bucureşti — Liceul nr. 1 Timişoara 3-1. ② Echipa olii pedagogice Deva, campioană republicană şcolară. tele acestei şcoli au, în plus, şi meritul de a fi adus vitrina de trofee sportive din Deva primul titlu publican. ③ Echipa Centrului şcolar 23 August din ıcureşti, campioană republicană.

Text: GEORGE CIORANU
Foto: VIRGIL ONOIU

CRAIOVA: BOX

Cu prilejul întîlnirii cu Sempre Avanti Bologna, boxerii dinamovişti au adăugat bogatului lor palmares o nouă şi valoroasă victorie internaţională: DINAMO CRAIOVA —SEMPRE AVANTI BOLOGNA 13-7.

ÎN FOTOGRAFII: 1) Antrenorul Dumitru Ciobotaru, maestru al sportului, îi dă indicaţii elevului său, Florea Pătraşcu, care a obţinut o victorie comodă în faţa lui E. Raginni. 2) Directa de stînga a lui Marin Ion (în alb) îl jenează vădit pe A. Maragliulo, campion al Italiei. Marin Ion şi-a impus stilul său de luptă şi a cîştigat detaşat la puncte. 3) Rosatto, resemnat, aşteaptă croşeul de stînga pe care-l va expedia Panduru (dreapta). 4)... şi va face cunoştinţă cu podeaua.

Text şi foto: VASIA POPOVICI

BISTRIŢA: FOTBAL

La 23 iunie, o dată cu desfăşurarea ultimului meci în localitate, cu Metalul Cluj (scor final: 8—3), Gloria Bistriţa a devenit campioana regiunii Cluj şi a promovat în categoria C.

ÎN FOTOGRAFIE, de la stînga spre dreapta: Caizăr (căpitanul echipei), Straub, Stan, Adam, Emrich, Safar, Ciocan (golgeterul nr. 1 al campionatului: 33 de goluri), Vasilescu, Toro, Cherecheş, Haidu, Popescu, Pîrvuleţ, dr. Copil şi fostul internaţional Ionică Bogdan, antrenorul echipei Gloria Bistriţa.

Text şi foto: ION ECHIM

CONSTANŢA:

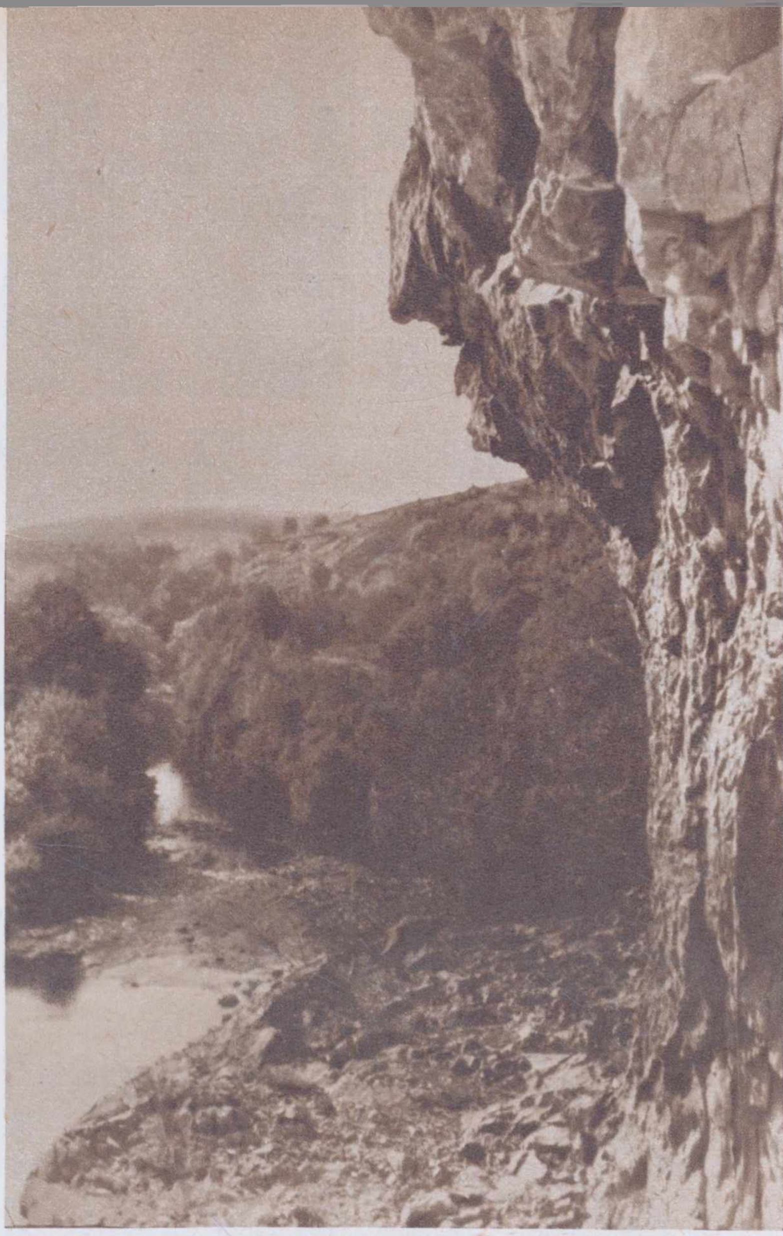
SUPORTERII FARULUI

Deşi departe de patrie, pe apele mărilor, membrii echipajului navei Oltenia sînt tot timpul alături de echipa lor favorită. Doi dintre ei au ţinut să ...trăiască momentele din ajunul unei întîlniri de fotbal ce urma să fie transmisă prin radio. Instantaneul a fost luat de Lucian Hulban din echipajul navei.

AUREL CONSTANTINESCU

magazin SPORTIV

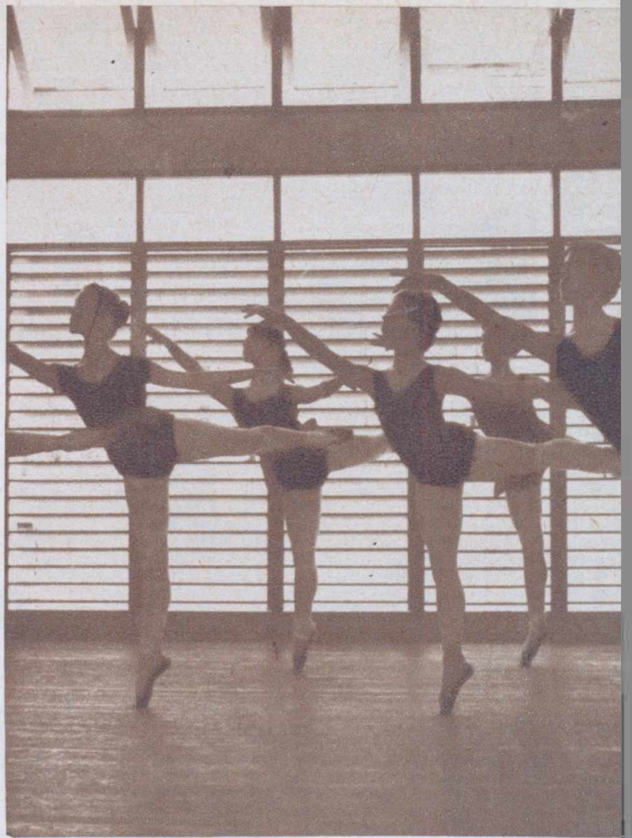

SFINXUL DIN CHEILE NEREI

Apele rîului Nera, după ce străbat un ținut extrem de sălbatic, desfășurat pe circa 22 de kilometri, formînd poate cele mai frumoase chei din țara noastră, ajung la Cîrșia Foeroaga Mare, de unde se ascund printre arinii care le tivesc malurile, formînd, de data aceasta cîteva conveiuri adînci și cu pereții abrupți.

Sfinxul din fotografie, poate cel mai reușit dintre toți cîți cunoaștem din munții noștri, privește implacabil rîul care, de milenii, sapă neostenit pentru a-și deschide drum spre cîmpie, căutînd poate să-l dărîme și pe el. Va reuși oare?

Text și foto: EMILIAN CRISTEA
maestru al sportului

PRIMII PAȘI

Nu de mult, la Havana s-a deschis o școală de bale[t] care a început să dea rezultate într-un timp extrem d[e] scurt. Elemente tinere și talentate au lăsat să se într[e]vadă încă de la primii pași calități deosebite, pe car[e] fotografia noastră nu face decît să le confirme. C[...] mîine, tinerele balerine din Cuba liberă vor duce p[e] scenă reflectarea sprijinului de care se bucură în țar[a] lor.

INVITAȚIA

Nu de mult, Comitetul pentru organizarea celei de a XVIII-a ediții a Jocurilor Olimpice de vară, care vor avea loc la Tokio anul viitor, a aprobat modelul oficial al invitației care va fi trimisă chiar zilele acestea celor 105 Comitete Olimpice Naționale existente. Iată, în fotografie, exemplarul-model al invitației olimpice.

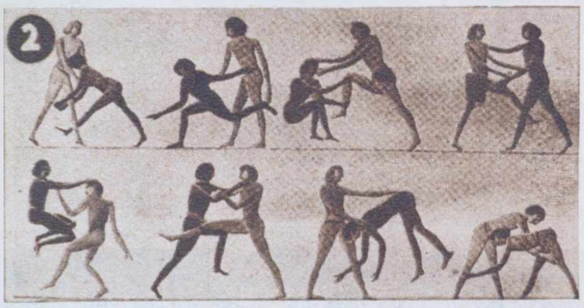
Foto: Kiodo News — Tokio

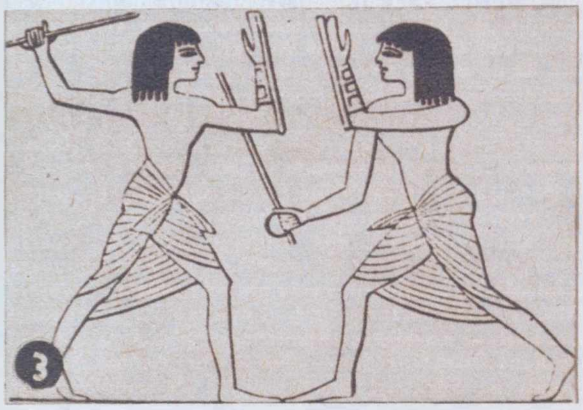
AFIȘ DE ACTUALITATE

După cum s-a anunțat (și după cum se vede și în reproducerea alăturată), în curînd vor avea loc Campionatele Mondiale și Europene de caiac și canoe, la Jajce, în Iugoslavia. Pentru reprezentanții noștri, anul acesta mai bine pregătiți decît oricînd, afișul este de cea mai mare actualitate, competiția reprezentînd un bun prilej de măsurare a forțelor în compania celor mai buni caiaciști și canoiști ai lumii. Le dorim din toată inima ca la întoarcere cît mai mulți dintre ei să aibă medalii cu una din fețe asemănătoare celeia din mijlocul steagului de pe afiș!

DE-A LUNGUL VEACURILOR (XII)

În Egiptul antic luptele erau foarte răspîndite. Acest lucru reprezenta consecința necesității de a pregăti ostași în vederea înăbușirii răscoalelor de sclavi sau în vederea ducerii războaielor de cucerire pe care faraonii egipteni le porneau împotriva popoarelor învecinate. În prima ilustrație, ne este redat un foarte vechi desen mural, care reprezintă doi luptători. De un neprețuit folos pentru cunoașterea modului de luptă în Egiptul antic este însă fresca de la Beni-Hassan, care se aseamănă cu o adevărată kinogramă modernă, după cum se vede în detaliul reprodus în ilustrația 2. Aici sînt redate circa 120 de desene diferite, reprezentînd procedee de luptă. Din observarea lor atentă ne putem da seama că este vorba de ceea ce noi numim azi lupte libere, în care sînt permise piedica, prizele de picioare etc.

Tot în vederea pregătirii pentru luptă se practica și scrima cu bastoane (ilustrația 3), în care brațul liber este protejat de o apărătoare.

(VA URMA)

ION TODAN
asistent I.C.F.

RECORD PROMIȚĂTOR

În cadrul campionatelor de atletism intercluburi ale R. P. Ungare s-a înregistrat un nou record la săritura în înălțime femei. Tînăra Anna Steitz, studentă în educație fizică, a sărit 1,66 m, dovedind serioase resurse de progres. Ea speră ca la anul, cînd va împlini 22 de ani, să se poată număra printre concurentele la J. O. de la Tokio. După cum se vede în fotografie, posibilități de îndeplinire a normei olimpice are destule...

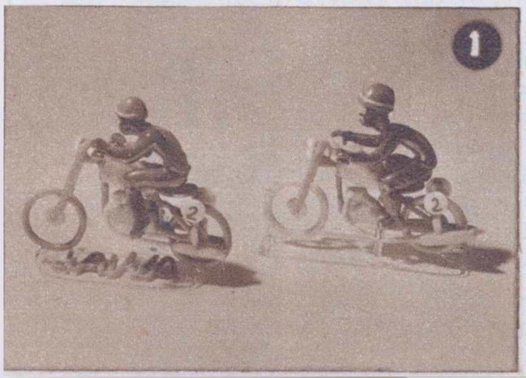
Foto: M. T. I. – Budapesta

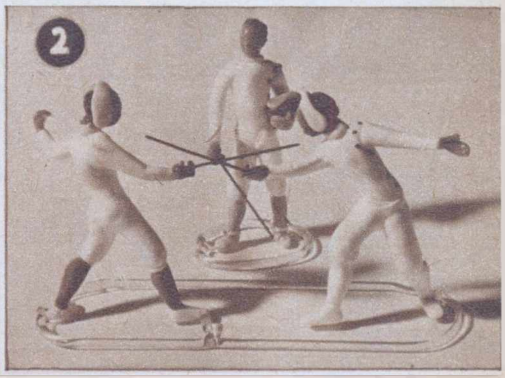

PARAŞUTISM... INVERSAT

Iată că parașuta poate servi nu numai la coborîre, ci și... la urcare. Și tot sub formă de sport. Mai degrabă exercițiu fizic de plăcere, întrucît, deocamdată nu s-au disputat și concursuri. De născut, s-a născut pe Coasta de Azur, la Casa Pescarilor. Se pare că singura condiție pentru practicarea „ascensionismului“ este ca greutatea proprie să depășească 40 de kilograme. Și cum se face asta? Simplu „ascensionistul“ își pune parașuta, este legat la remorca unei bărci cu motor, și, prin apă, e tras cu putere. Rezistența pe care parașuta o opune aerului e suficientă pentru ridicare imediată. După cum se vede și în fotografie, într-adevăr, se pare, că nu e nevoie de cine știe ce forță pentru acest sport...

Foto: A.F.P. — Paris

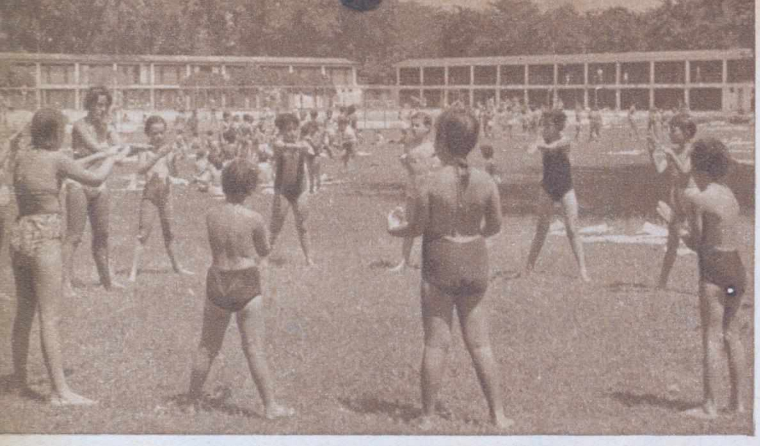

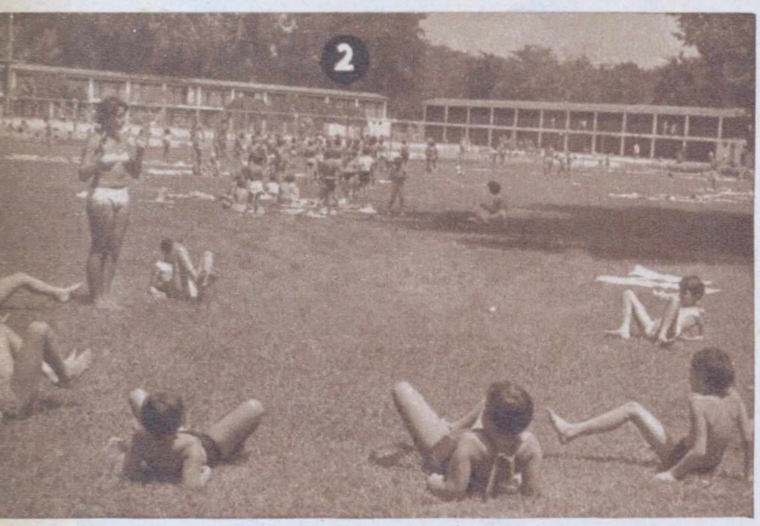
SPORTUL ŞI STICLA

Atitudini caracteristice ale motocicliștilor (foto 1), scrimerilor (foto 2) și boxerilor (foto 3), ca și ale altor sportivi, au fost minuțios modelate în sticlă la fabrica cehoslovacă Zelezny Brod, după desenele lui M. Hlavac. Amănunt semnificativ, aceste mici figuri ne redau cît se poate de plastic mișcarea sportivilor, fapt care denotă nu numai o deosebită tehnică a modelajului, ci și o excelentă cunoaștere a sporturilor reprezentate. Arta și sportul merg mînă în mînă!

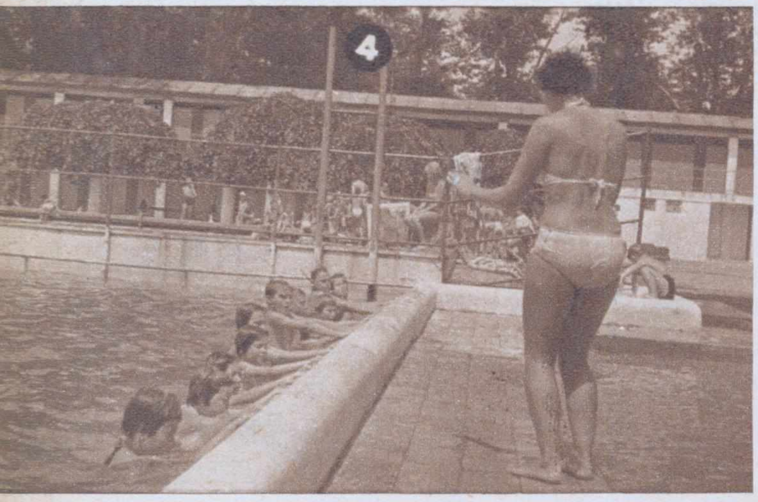
Foto: C. T. K. – Praga

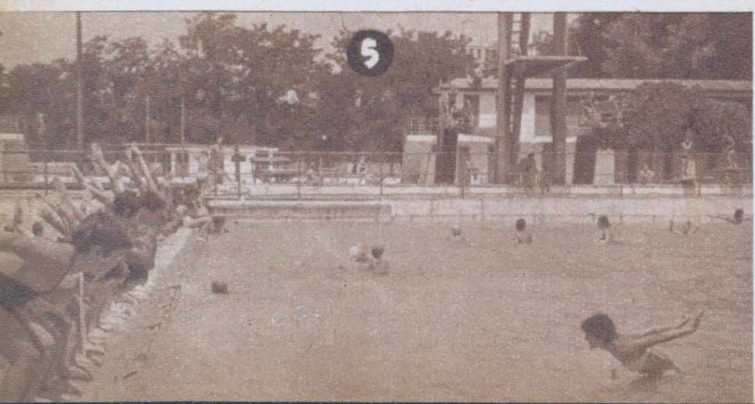
AŞA SE ÎNVAŢĂ ÎNOTUL

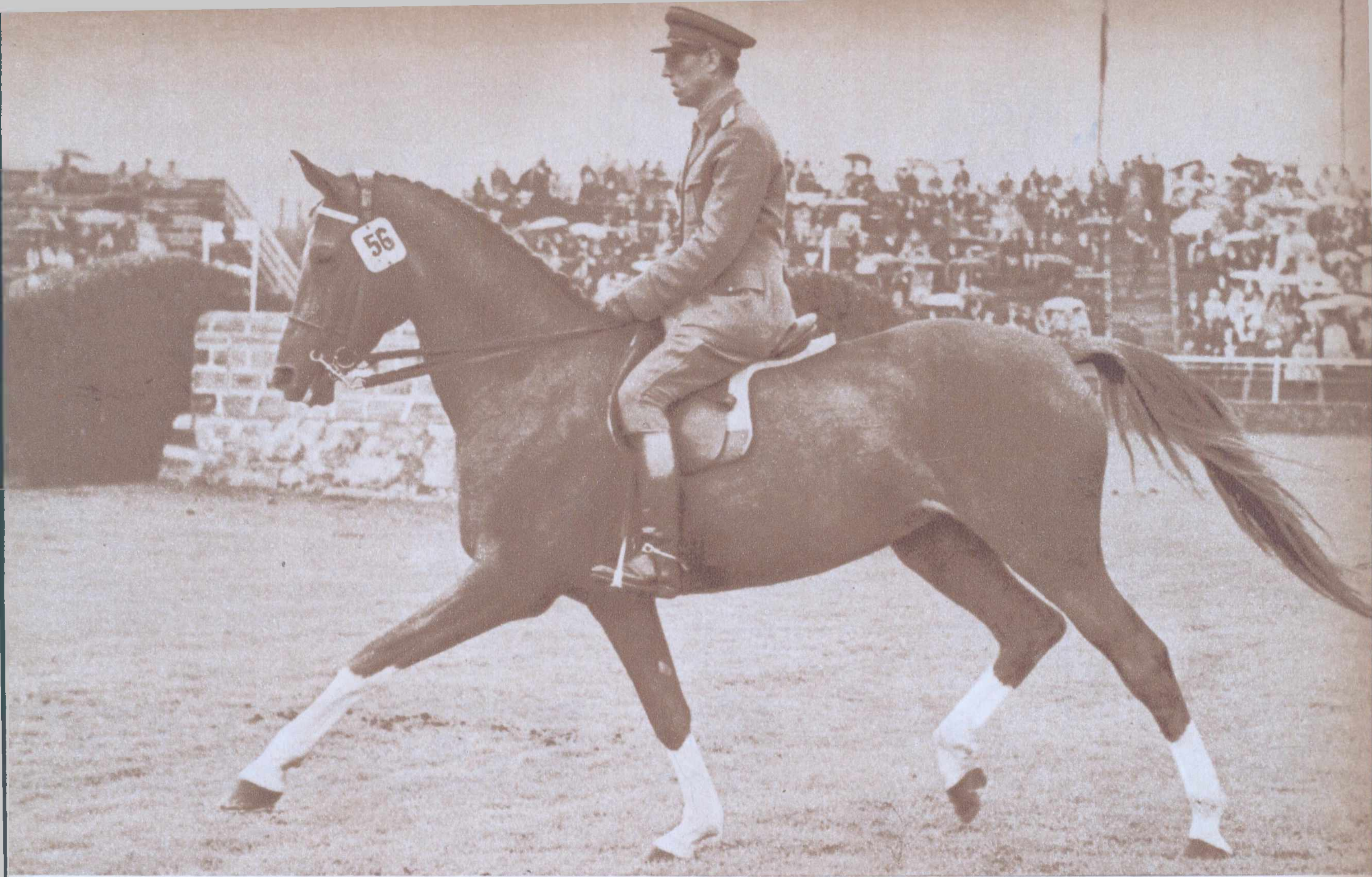
Considerăm util să începem cu cîteva date. De la inaugurarea cursurilor şi pînă la 15 iulie, la ştrandul Tineretului au învăţat să înoate 2.700 de copii, iar pînă la încheierea sezonului vor mai fi iniţiaţi în tainele acestei discipline 4.000 de copii. În cadrul fiecărei serii funcţionează 82 de grupe, fiecare grupă cuprinzînd 20—25 de tineri. Grupele sînt conduse de 40 de instructori cu o vastă experienţă.

Şi acum, cum se învaţă înotul! Pregătirea începe pe uscat cu exerciţii de încălzire şi continuă cu exerciţii speciale de înot pentru braţe (foto 1), urmate de exerciţii speciale pentru picioare (foto 2). În apă, la început — joacă (foto 3). O dată acomodaţi cu apa, copiii fac scufundări şi exerciţii de inspiraţie profundă, dar scurtă, afară (foto 4) şi cu expiraţie prelungă în apă. În continuare, se trece la exerciţii de sărituri (foto 5), la pluta pe spate (foto 6), la coordonarea şi sincronizarea mişcărilor braţelor cu cele ale picioarelor (învăţate pe uscat), de data aceasta efectuate însă în apă (foto 7), la înotul propriu-zis (dar la bazinul mare şi sub atenta supraveghere a instructoarei — (foto 8) după care vine duşul (foto 9). Şi... gata! Nu, nu este încă gata. În ultima zi de curs, tinerii mai fac o demonstraţie de înot, de astă dată în faţa părinţilor — încîntaţi bineînţeles de aptitudinile de mari întotători ale copiilor lor — şi totul se încheie cu examenele de sfîrşit de serie. Abia atunci este într-adevăr gata!

Foto: G. ŞTEFĂNESCU

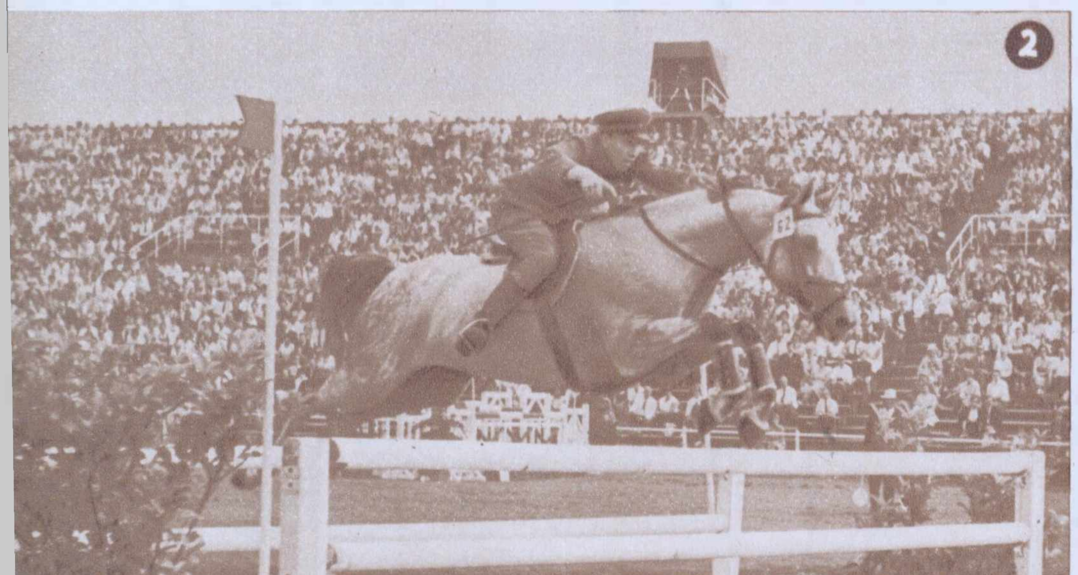

DRESAJUL: +
OBSTACOLE: —

După un turneu de aproape două luni prin Europa, călăreții noștri fruntași s-au reîntors n țară. Spre deosebire de anii trecuți, de data ceasta sportivii de la obstacole au decepționat. . Pinciu și Gh. Langa, călăreți de bază ai echipei noastre, s-au comportat cu mult sub posibilitățile lor, lăsînd tot greul pe umerii tineri ai coechipierilor lor C. Vlad și Andrei Costea, care s-au străduit din răsputeri să apere pe toate fronturile prestigiul cucerit de echitația romînă pe plan internațional.

O revelație și totodată un succes frumos a obținut în schimb dresajul. La întrecerile din capitala Austriei, toate probele de dresaj au adus pe primul loc pe călăreții romîni. Mihalcea cu Dana au cîștigat proba Sf. Gheorghe (foto 1) și tot Mihalcea, dar cu Bolero, Marele Premiu, în timp ce în proba a treia, Intermediară, victoria i-a revenit lui N. Marcoci (Mihalcea, cu Bolero, s-a clasat în această probă pe locul doi). De la festivitatea de premiere, la Intermediară, vă prezentăm imaginea 3, în care președintele juriului, Alois Podhayski, îl felicită pe reprezentantul nostru N. Marcoci. În foto 2 îl puteți vedea pe A. Costea, cu calul Rehova, sărind spectaculos peste cel mai dificil obstacol dintr-o probă disputată la Aachen, la sfîrșitul căreia tînărul călăreț romîn a ocupat locul VI.

2

3

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, raionul 30 Decembrie — București. Telefoane: 11.10.05, 11.91.13. Abonamentele se fac la toate oficiile poștale și în întreprinderi și instituții prin difuzorii voluntari. Costul abonamentului: 3 luni — 15 lei; 6 luni — 30 de lei; 1 an — 60 de lei.

43.806

Revista se tipărește la Combinatul Poligrafic Casa Scînteii

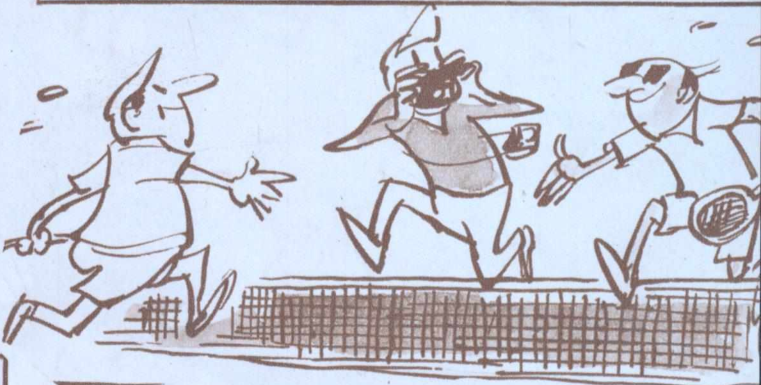
Fără cuvinte

Fără cuvinte

— Ascultă, omule, scoate o dată unul pînă nu-mi expiră filmul...

Fără cuvinte

FOTO-UMOR

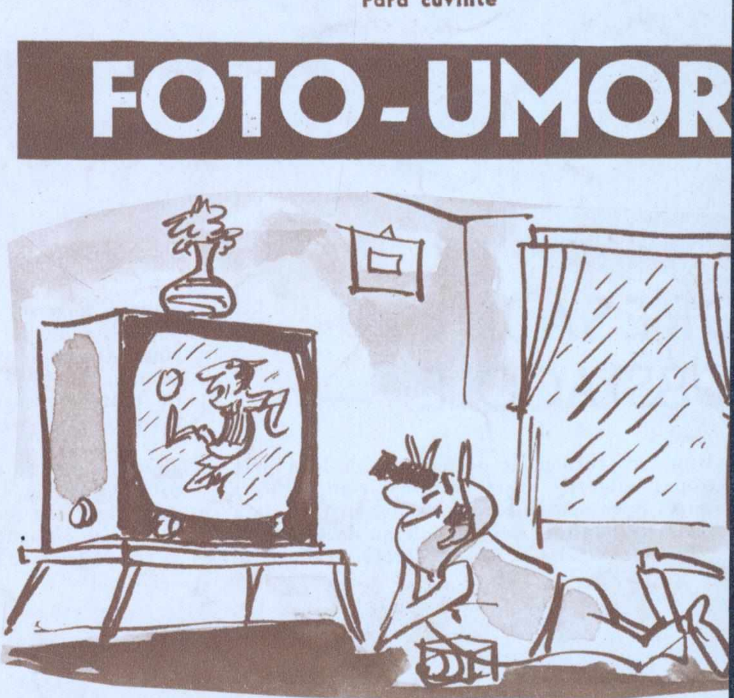

— Nu mai pot! Să coborîm!

— Nici nu mă gîndesc. Am sarcina să fac o poză cu dumneata, acolo, sus!

— Perfect! Şi acum, zîmbiţi!

Fără cuvinte

— Norocosule! Vei apare într-o copertă formidabilă!

— Are cineva dintre dumneavoastră, în mod întîmplător, un obiectiv de 180?

— Poftim şi prim-planul cu bila care loveşte popicele!

Desene de MATTY